

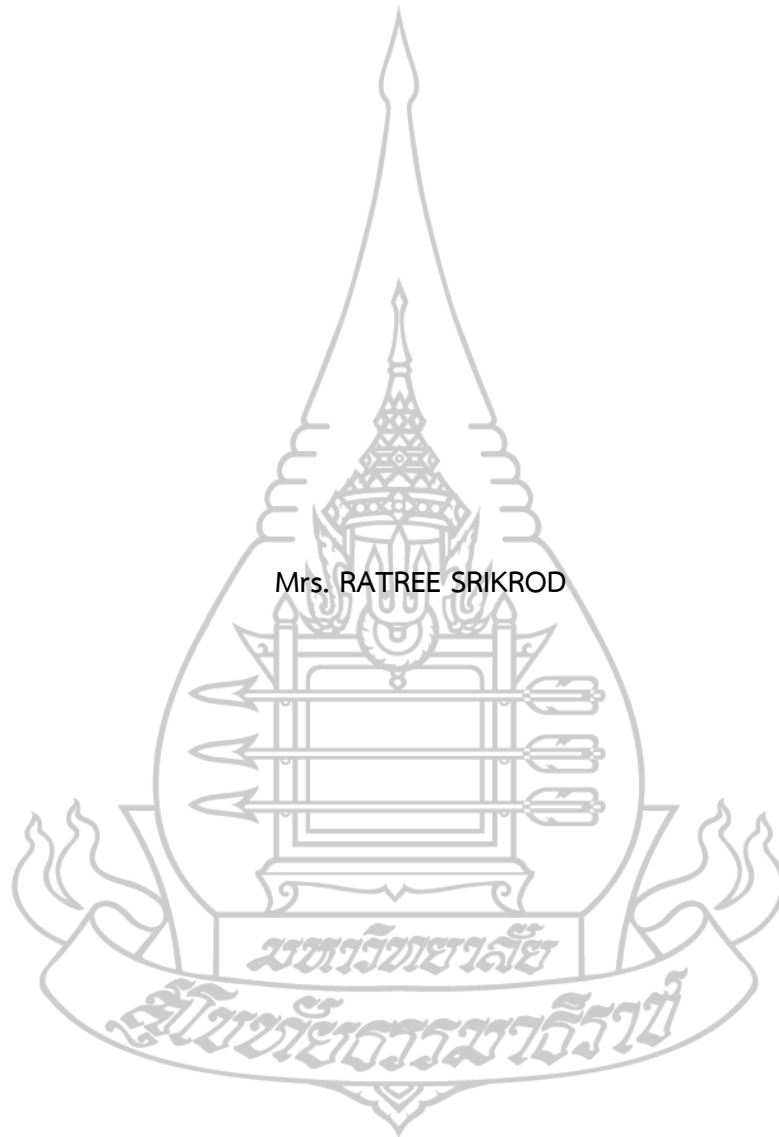
แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Guidelines for Developing Safety Management of Schools under
Phuket Provincial Administrative Organization

Mrs. RATREE SRIKROD

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration
School of Educational Studies Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
ชื่อและนามสกุล	นางราตรี ศรีกรด
แขนงวิชา / วิชาเอก	บริหารการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิวรรณ ตันตริจนาวงศ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว่ำอิสระ แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ผู้ศึกษา นางราตรี ศรีกรรต รหัสนักศึกษา 2622300933

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิวรรณ ตันตริจนาวงศ์ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต 2) เปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา และ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 144 คน ได้จากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษามีค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย การบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา การลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (2) การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาพบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาแตกต่างกับครูเพศชาย ครูอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไปมีความเห็นแตกต่างกับครูอายุ 31-40 ปี และอายุ 41-50 ปีและครูมีประสบการณ์ทำงาน 1-10 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปีและมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป สถานศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกับขนาดกลางและขนาดใหญ่ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางในการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาพบว่า สถานศึกษาควรติดตั้งวงจรปิดในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดเหตุการณ์ การใช้ระบบแจ้งเตือนฉุกเฉินผ่านมือถือหรือเทคโนโลยีอื่นๆ เพื่อการแจ้งเตือนและตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว จัดกิจกรรมฝึกซ้อมอพยพในกรณีอุทกภัยหรือเหตุการณ์อาชญากรรม ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนเรื่องความปลอดภัยผ่านกิจกรรมหรือการเรียนการสอน และสร้างเครือข่ายการป้องกันความปลอดภัยระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ แนวทางการพัฒนา การจัดการความปลอดภัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด

Independent Study title: Guidelines for Developing Safety Management of Schools under Phuket Provincial Administrative Organization

Author: Mrs. RATREE SRIKROD; ID: 2622300933;

Degree: Master of Education (Educational Administration)

Independent Study Advisor: Associate Professor Dr. Suttiwan Tuntirojanawong;

Academic year: 2023

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of safety management of schools; 2) to compare the safety management of schools as classified by gender, age, education level, work experience, and school size; and 3) to study guidelines for developing safety management of schools under Phuket Provincial Administrative Organization.

The research sample consisted of 144 school teachers under Phuket Provincial Administrative Organization, obtained by stratified random sampling based on school size. The sample size was determined based on Krejcie and Morgan's Sample Size Table. The research instrument was a questionnaire on safety management of schools with a reliability of .97. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, Fisher's method of pairwise comparison, and content analysis.

The results of the research revealed that 1) the overall and each aspect of safety management of schools were rated at the high level and the specific aspects could be ranked based on their rating means from the highest to the lowest as follows: that of safe buildings and facilities in schools; that of disaster management in schools; and that of risk reduction and disaster adaptation awareness; 2) regarding the comparison of safety management of schools was found that female teachers had different opinions on safety management of schools than male teachers, teachers aged over 50 years had different opinions from teachers aged 31-40 years and 41-50 years, teachers with 1-10 years of experience had different opinions from teachers with 11-20 years of experience and over 20 years of experience. Small-size schools were significantly different from medium-size and large-size schools in all aspects at a statistical level of .05; 3) guidelines for developing safety management of schools proposed that schools should provide CCTV cameras at the risk areas of incidents, use emergency alert systems via mobile phones or other technologies for rapid warning and response, organize evacuation drills in case of floods or crimes, provide knowledge and create safety awareness among students through activities or teaching, and create a safety protection network among educational institutions, parents, communities, and relevant agencies.

Keywords : Development guidelines, Safety management, Provincial Administrative Organization

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สุธธีวรรณ ตันติรจนาวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และ ติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระ ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศจี จิระโร กรรมการสอบ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำในการจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ นายเรวัต อาวีรอบ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต นายอัศกุล กอเตีร์ โภภยาหยัง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัด ภูเก็ต นางสาวสุจิตรา ทรรพชช ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอบจ.เมืองภูเก็ต นางปาลีรัฐ มานะ เลิศ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอบจ.บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502) ที่ได้กรุณาให้ ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก ในการตรวจเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ คณะ ครุ ผู้บริหาร โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตทุกท่านที่เสียสละเวลาและให้ความ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงการบริหาร การศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อนนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ที่ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

นางราตรี ศรีกรรต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	7
นิยามศัพท์	7
ประโยชน์ที่ได้รับ	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย	12
การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
ตอนที่ 2 ผลการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ต	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	48
ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	54
บทที่ 5 สรุปรายวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปรายวิจัย	59
อภิปรายผล	64
ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	78
ก หนังสือขอความร่วมมือ	79
ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ	92
ประวัติผู้ศึกษา	119

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงการสุ่มตัวอย่างสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	37
ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการความปลอดภัย ของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม	43
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความปลอดภัย ของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย	44
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความปลอดภัย ของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา	45
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความปลอดภัย ของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านการศึกษา ด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ	47
ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์ การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ	48
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุ	49
ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์ การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุ	50
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา	50
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	51
ตารางที่ 4.11 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ของประสบการณ์ ในการทำงาน กับความคิดเห็น ต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.12 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสพการณ์ ในการทำงาน กับความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม	52
ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา	53
ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกตามขนาดของสถานศึกษากับความคิดเห็น ต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย	54

๘

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา 6

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนเป็นสถานที่ที่เพิ่มพูนความรู้ แบ่งปันเรื่องราว ประสบการณ์ระหว่างครูกับเด็ก แต่สิ่งที่มีมากกว่าคำว่าโรงเรียนนั้น คือ ความปลอดภัยในโรงเรียน โรงเรียนจึงควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของเด็กไว้เป็นอันดับแรก การบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนการจะสนับสนุนให้สถานศึกษาให้ความช่วยเหลือและกำกับดูแลอย่างทั่วถึงจำเป็นต้องมีแนวปฏิบัติในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนที่ชัดเจนสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดกับนักเรียน (ธนัทธวัฒน์ วรวัชรบรรชัช, 2567) การสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็กนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญเพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความสุขและการมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักป้องกันตนเองในสภาวะคับขัน และจัดการกับชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่จะต้องมีความนโยบายการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา (สุชีรา ใจหวัง และจันทร์ศม์ ภูดิอริยวัฒน์, 2561)

ความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสถานศึกษาจำเป็นต้องมีระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการปกป้องคุ้มครองดูแลช่วยเหลือเยียวยาที่มีความมั่นคงและปลอดภัยแต่ในปัจจุบันยังพบปัญหาในการดำเนินงานอยู่หลายประการ (พชฎ นรสิงห์, 2567) จากการวิเคราะห์การดำเนินงานของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2566 นั้นพบว่า ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพของนักเรียนตั้งแต่เดินทางเข้าสู่ประตูรั้วโรงเรียนจนออกจากโรงเรียนถึงบ้าน (กนกอร อุณสถานนท์, 2563) การเดินทางมาเรียนของนักเรียน ต้องมีการดูแลนักเรียน โดยมีการจัดครูเวรดูแลหน้าประตูโรงเรียนช่วงเช้าและเย็น มีการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียนที่ปลอดภัย รวมถึงการใช้รถบนท้องถนนและพาหนะในการมาเรียนของนักเรียน โดยจัด

บริเวณที่จอดรถให้มีความปลอดภัยต่อนักเรียน กำหนดพื้นที่จอดรถและจุดรับ-ส่งนักเรียนให้มีความปลอดภัย และจัดครูดูแลทางข้ามม้าลายหน้าโรงเรียน

ด้านการจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนปลอดภัยได้มีการดำเนินการอย่างเข้มงวดกวดขัน ให้สถานศึกษาเป็นพื้นที่ “ปลอดภัยยาเสพติด/สารเสพติดทุกชนิด” และปลอดภัยทุกชนิด ในขณะที่ ประตูโรงเรียน รั้วโรงเรียน ต้องมีความแข็งแรงไม่ชำรุด มีการสำรวจและซ่อมบำรุงระบบป้องกัน ระบบแจ้งเตือน ระบบอาณัติสัญญาณเตือนภัยให้สามารถพร้อมใช้งาน อาทิ สัญญาณเสียงเตือนภัย ทางหนีไฟหรือประตูหนีไฟ สัญญาณเตือนอัคคีภัย เครื่องตรวจจับควันไฟ เครื่องตรวจจับความร้อน ระบบไฟสำรอง ระบบป้องกันไฟฟ้ารั่ว ระบบสายดิน ไฟฉายฉุกเฉิน ถังดับเพลิง เป็นต้น (วรวรรณ เหมชะญาติ, 2563) การแก้ปัญหาและการขจัดมูมอับและจุดเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อนักเรียน อาทิ สายไฟฟ้าแรงต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่างให้เพียงพอ อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในอาคารเรียนและอาคารประกอบ พื้นที่อันตรายในเขตก่อสร้าง สระน้ำ บ่อน้ำ คูคลอง รางระบายน้ำ อาคารที่ชำรุด บริเวณพื้นที่รกร้าง ตัดแต่งต้นไม้ กิ่งไม้ ติดตั้งกล้องวงจรปิด เป็นต้น สำหรับในส่วนของสนามเด็กเล่น เครื่องเล่น ต้อง ปลอดภัย ไม่ชำรุด เครื่องเล่นมีการยึดฐานติดกับพื้นแข็งแรง รวมถึงห้องน้ำ ห้องส้วม ที่สะอาดถูก สุขลักษณะ มีป้ายสัญลักษณ์บอกห้องน้ำชายหรือหญิงที่ชัดเจน มีการปรับปรุงห้องน้ำให้พร้อมใช้งาน อยู่เสมอไม่เป็นมูมอับ มุมเสี่ยง โรงอาหารสะอาดถูกสุขลักษณะ มีที่นั่งเพียงพอสำหรับนักเรียน มีครู ดูแลในช่วงที่ นักเรียนรับประทานอาหารเช้า มีการจัดเวรยามรักษาความปลอดภัยตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ (พงศราญ ไกรดำ, 2565)

การสร้างเครือข่ายการสื่อสารความปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยการ ตรวจสอบและคัดกรองบุคคลภายนอกที่เข้าและออกสถานศึกษาตลอดเวลา อาทิ ผู้มาติดต่อราชการ ผู้ปกครองนักเรียน หรือบุคคลภายนอกอื่น ๆ ที่จะเข้ามาภายในสถานศึกษาทุกกรณีอย่างเคร่งครัด ทั้ง ในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ (กัมปนาท นาคบัว, 2565) นอกจากนี้ ในด้านการให้บริการและ ดูแลด้านโภชนาการ ด้านสุขภาพ ต้องจัดรายการอาหารกลางวันที่มีคุณค่าครบถ้วนตามหลัก โภชนาการและเพียงพอสำหรับนักเรียนแต่ละช่วงวัย โดยบุคลากรที่มีหน้าที่ประกอบอาหารต้องปฏิบัติ ให้ได้ตามมาตรฐานกระทรวงสาธารณสุข มีการบำรุงรักษาภาชนะ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาหารให้ สะอาดถูกสุขอนามัย จัดเก็บให้เป็นสัดส่วน มีที่บริการน้ำดื่มที่สะอาด เพียงพอ ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุข (ปรางทิพย์ เจียมกลิ่น, 2563) งดจำหน่าย หรือปรุง หรือโฆษณา อาหาร ขนม และเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสมของยาเสพติด/สารเสพติดทุกชนิด รวมทั้งสมุนไพรควบคุม (กัญชา) และต้องมีห้องพยาบาลเบื้องต้น มีเวชภัณฑ์ยา มีการตรวจสอบวันหมดอายุของยา มีครู อนามัยโรงเรียนหรือผู้รับผิดชอบ ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติในส่วนของภัยที่เกิดจากพายุฤดูร้อน สถานศึกษาเฝ้าระวังและปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยที่เกิดจากพายุฤดูร้อน ซึ่งทำให้ฝนตกหนัก น้ำท่วมเฉียบพลัน และน้ำป่าไหลหลาก อาจสร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน หน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาเฝ้าระมัดระวังผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น โดยปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยที่เกิดจากพายุฤดูร้อนเพื่อให้นักเรียนปลอดภัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

นอกจากนี้ในด้านมาตรการป้องกัน ตรวจสอบและควบคุมการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่เป็นอันตรายและสามารถนำมาใช้เป็นอาวุธหรือสิ่งเทียมอาวุธในการก่อเหตุทำร้ายร่างกาย นักเรียนหรือบุคลากรในโรงเรียนได้นั้น ได้มีการดำเนินการติดตั้ง ‘emergency panic button’ หรือ ปุ่มแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย ที่ใช้สำหรับส่งสัญญาณเตือนดังออกไปภายนอกอาคาร เพื่อความรวดเร็วในการเข้ามาช่วยเหลือจากผู้รักษาความปลอดภัยในโรงเรียน ผู้เกี่ยวข้อง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ควบคู่ไปกับการฝึกทักษะการเอาตัวรอดให้กับครูและนักเรียน (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์สายด่วน หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือฉุกเฉิน ติดไว้ทุกอาคารเรียน ฝึกซ้อมเหตุฉุกเฉินในโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเตรียมรับมือกับภัยพิบัติหรือภัยคุกคามทุกรูปแบบ และจัดระบบรักษาความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างเข้มงวด โดยมีเครือข่ายจากภายนอกร่วมดำเนินการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

การมุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษาส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม และบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การมีสุขภาพที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำส่งเสริมความปลอดภัยสร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครอง ความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (สุพักตร์ เลยกกลาง, 2566) การป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือหรือ เยียวยา และแก้ไขปัญหาที่มีความเป็นเอกภาพ มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการ ความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการตาม มาตรการ 3 ป ได้แก่ ป้องกัน ปลูกฝัง และปราบปราม ให้เกิดความปลอดภัย ให้มากที่สุด และไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นให้แก่กันนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ในการที่จะได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และเกิดความปลอดภัยอย่างมั่นคงและยั่งยืน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 2567)

การดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษานั้นจากการค้นคว้างานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนนั้น ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนต่างกัน (ธนัทวัฒน์ วรวัชรบวรชัย, 2567) และในการศึกษาของศาสตราจารย์ จารีย์ (2566) พบว่า ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกันตามอายุของครู

ขณะที่การศึกษาของศาสตราจารย์ (2566) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนในภาพรวม และมีเพียงด้านเดียวคือด้านภัยพิบัติ ที่ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และในหลายงานวิจัยยังพบอีกว่า ประสิทธิภาพ ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกันมีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาแตกต่างกัน (ธีรยุทธ เมืองแมน, 2566 และ กนกอร อุณสถานนท์ (2563) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสิทธิภาพในการทำงานและขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดเดียวที่มีสภาพเป็นเกาะตั้งอยู่ในทะเลอันดามัน ตั้งอยู่ใกล้เขตศูนย์สูตร ทำให้มีลักษณะภูมิอากาศร้อนชื้นตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้ และตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจากเหตุผลนี้ ภูเก็ตจึงเป็นจังหวัดที่มีการเกิดสาธารณภัยหรือภัยพิบัติบ่อยครั้ง โดยเฉพาะอุทกภัย และวาตภัย นอกจากนี้จังหวัดภูเก็ตยังเป็น เมืองท่องเที่ยว ทำให้มีอาคารสูงและโรงแรมจำนวนมาก โดยเฉพาะบริเวณเลียบริมชายหาดสำคัญ ๆ เช่น หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน และหาดกมลา เป็นต้น ประกอบกับพื้นที่จังหวัด ตั้งอยู่บนแขนงของรอยเลื่อนคลองมะลุ่ยพาดผ่าน จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัยในแต่ละพื้นที่ (พิมพ์ระพี พันธุ์วิชาติกุล, 2561) ดังนั้น ทางจังหวัดภูเก็ตจึงมีการส่งเสริมและให้ความสำคัญในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย การเตรียมพร้อมในการจัดการสาธารณภัย มีการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการจัดการสาธารณภัย ทั้งด้านการป้องกัน และการลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การดำเนินการเมื่อเกิดสาธารณภัย และการฟื้นฟูบูรณะ (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 2560) แต่เมื่อพบทวนผลการปฏิบัติด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยระยะที่ผ่านมาได้สะท้อนปัญหาและความท้าทายต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง กระบวนการ และองค์ความรู้ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการป้องกัน การเตรียมความพร้อม และการสร้างภูมิคุ้มกันในการจัดการสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย, 2560)

สถานศึกษาที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตประสบอุทกภัยและวาตภัย หลายด้าน ดังนี้ ความเสียหายต่ออาคารสถานที่ น้ำท่วมอาจทำให้อาคารเรียนได้รับความเสียหาย ทั้งจากการน้ำท่วมขัง การกัดเซาะของดิน หรือการเกิดโคลนถล่ม ซึ่งอาจทำให้อาคารทรุดตัวหรือได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง ต้องทำการซ่อมแซมก่อนที่จะกลับมาใช้งานได้อย่างปลอดภัย การหยุดชะงักของการเรียนการสอน การเกิดอุทกภัยหรือวาตภัยมักทำให้โรงเรียนต้องปิดทำการชั่วคราว เนื่องจากความปลอดภัยของนักเรียนและครู รวมถึงการเข้าถึงสถานที่ที่อาจถูกตัดขาดจากน้ำท่วม ปัญหาการเดินทาง น้ำท่วมอาจทำให้ถนนและเส้นทางเดินทางไปยังโรงเรียนไม่สามารถใช้งานได้ ทำให้นักเรียนและครูไม่สามารถเดินทางไปโรงเรียนได้อย่างสะดวก ความเสียหายต่ออุปกรณ์และทรัพย์สิน อุปกรณ์การ

เรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ หนังสือเรียน และสื่อการสอนอื่นๆ อาจถูกน้ำท่วมและเสียหาย ทำให้การจัดการเรียนการสอนต้องหยุดชะงักและต้องใช้ทรัพยากรเพิ่มเติมในการจัดหาทดแทน ผลกระทบด้านจิตใจ เหตุการณ์ภัยพิบัติเหล่านี้อาจสร้างความเครียดและความวิตกกังวลให้กับนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสมาธิและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ สุขอนามัยและสุขภาพ น้ำท่วมอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขอนามัย เช่น การระบาดของโรคที่มากับน้ำ และการขาดแคลนน้ำสะอาด รวมถึงการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่อาจถูกจำกัด การเตรียมการและการรับมือกับอุทกภัยและवादภัยเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญเพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสถานศึกษาในจังหวัดภูเก็ต (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 2560)

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยได้นำ กรอบแนวคิดความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ประกอบด้วยสามเสาหลัก (Three Pillars) ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management) และ ด้านการศึกษา ด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ การบริหารจัดการภัยพิบัติ ในระดับสากล ระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และระดับพื้นที่ รวมทั้งในโรงเรียน และนำ ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเป็นแนวทางในการจัดการความปลอดภัยให้แก่เด็กนักเรียนในสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

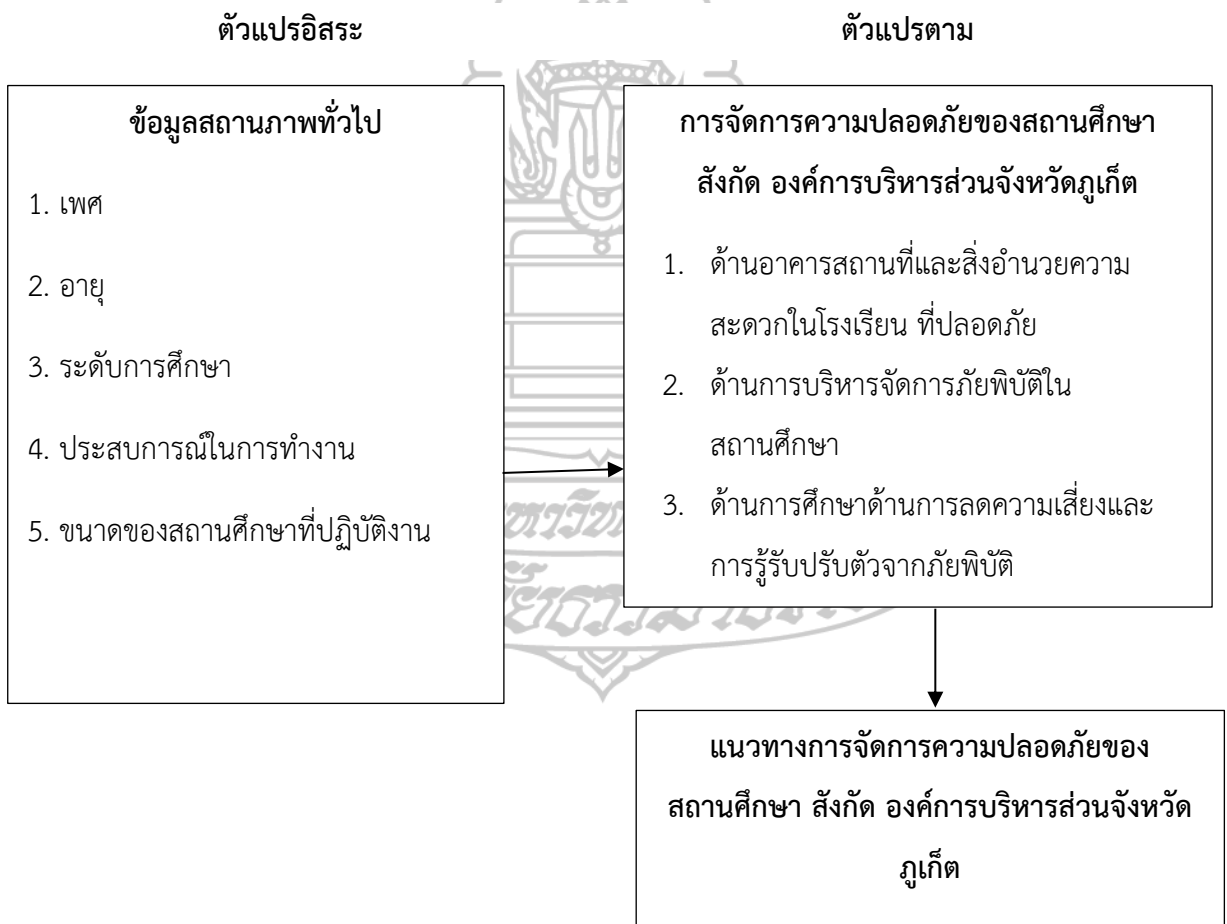
2.2 เพื่อเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

3. กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ซึ่งอยู่ภายใต้นโยบายและการปฏิบัติด้านการศึกษามีความสอดคล้องกับ การบริหารจัดการภัยพิบัติ ในระดับสากล ระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และระดับพื้นที่ รวมทั้งในโรงเรียน ซึ่งนำกรอบแนวคิดความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ประกอบด้วยสามเสาหลัก (Three Pillars) ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management) และ ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ซึ่งแสดงได้ดังกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1.1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมาก

4.2 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 230 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 2567)

5.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

5.2.1 **ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ ข้อมูลสถานภาพทั่วไป จำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน

5.2.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่ การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา และด้านการศึกษา ด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ

5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการ ปีการศึกษา 2566

6. นิยามศัพท์

6.1 **แนวทางการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้สถานศึกษาเป็นแนวทางให้ชัดเจนเหมาะสมยิ่งขึ้นภายใต้เกณฑ์การดำเนินงานกิจกรรมสถานศึกษาปลอดภัย มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities) 2) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management) และ 3) ด้าน

การศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education) โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1.1 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities) หมายถึง การจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ในการบำรุงรักษาดูแลอาคารเรียนและอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ อุปกรณ์ในอาคารมีความปลอดภัยและสภาพโครงสร้างอาคารที่ถูกต้อง การตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมอ การกำหนดแนวปฏิบัติหรือระเบียบในการใช้ห้องเรียน และติดสัญลักษณ์เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากอุปกรณ์ เครื่องมือ สารเคมีแสดงไว้อย่างชัดเจน มีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด จัดทำป้ายข้อควรระวังในจุดอันตรายมีการซ่อมแซมที่ชำรุด มีติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร หรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติทุกอาคาร การสำรวจตรวจสอบครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ โดยจัดวางในสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย การจัดทำข้อเสนอแนะและข้อควรระวังในการปฏิบัติงานและมีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด รั้วและประตูสถานศึกษาได้มาตรฐานความปลอดภัย ผู้รับผิดชอบหมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีการชำรุดก็รีบดำเนินการปรับปรุงซ่อมบำรุงหรือมีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลายสนามเด็กเล่น สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬามีการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย อุปกรณ์เครื่องเล่นมีน้อดยิบฐานและมีการตรวจสอบความแข็งแรงมั่นคง

6.1.2 ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management) หมายถึง การจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์ที่อาจก่อให้เกิดอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ เช่น สายไฟฟ้า หม้อหุงต้ม เป็นต้น มีการให้ความรู้และฝึกซ้อมนักเรียนในเรื่องการดับไฟ การหนีไฟ การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ การซ้อมหนีไฟในสถานศึกษา การวางแผนรับสถานการณ์การเกิดอัคคีภัยไว้ล่วงหน้า จัดตั้งเครื่องดับเพลิงและอุปกรณ์การดับเพลิงอย่างเพียงพอ การบำรุงรักษาอุปกรณ์การดับเพลิงให้พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากกรมอุตุนิยมวิทยา วางแผนป้องกันอุทกภัยล่วงหน้าและมีการจัดให้ความรู้ในการปฏิบัติการณ์ฝึกซ้อมตามแผนดังกล่าวแก่นักเรียน ครู และบุคลากร จัดการให้ความรู้ในการปฏิบัติตน การแนะนำการฝึกทักษะ การปฐมพยาบาลและฝึกซ้อมการหลบภัยจากแผ่นดินไหวแก่ครู นักเรียนและบุคลากร และการวางแผนป้องกันธรณีพิบัติภัยและสึนามิสำหรับสถานศึกษา

6.1.3 ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education) หมายถึง การจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยดำเนินการลดความเสี่ยงภัยซึ่งมีการจัดให้มีการอยู่เวร

ยามรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด การศึกษาถึงความคุ้มค่าและความปลอดภัยในชีวิตโดยส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตแก่ครู บุคลากรและนักเรียนทุกคน การปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลดความรุนแรงและความเสี่ยงอันตรายของพายุ การฝึกอบรมเชิงการป้องกันภัยให้กับครูและบุคลากรเพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา การสร้างแผนการจัดการวิกฤติฉุกเฉินที่เป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา มีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงและการรับรู้ การปรับตัวจากภัยพิบัติในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมให้กับครู บุคลากรและนักเรียนได้เข้าร่วมเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทุกภาคการศึกษา และการจัดทำเอกสารและข้อมูลที่สำคัญเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่อภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา

6.2 สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มี 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนอบจ.เมืองภูเก็ต 2) โรงเรียนอบจ.บ้านตลาดเหนือ(วันครู 2502) 3) โรงเรียนอบจ.บ้านนาบอน 4) โรงเรียนอบจ.บ้านไม้เรียบ (ตันติโกวิทย์ บำรุง) และ 5) โรงเรียนอบจ.สาธิตร่วมพัฒนา

6.3 เพศ หมายถึง เพศของครูในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ซึ่งจำแนกออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง

6.4 อายุ หมายถึง ระยะเวลา นับตั้งแต่เกิดจนถึงปีปัจจุบัน ของครูในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยนับอายุเต็มปีบริบูรณ์ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ อายุ 20- 30ปี อายุ 31 - 40 ปี อายุ 41 - 50 ปี และอายุ 50 ปี ขึ้นไป

6.5 ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่ได้รับตามระบบการศึกษา ปัจจุบันของครูในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

6.6 ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลา นับตั้งแต่ปี ที่ครูในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เข้าปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จนถึงปีปัจจุบัน แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1 - 10 ปี 10 - 20 ปี และมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป

6.7 ขนาดสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน หมายถึง ขนาดของสถานศึกษาในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตซึ่งครูทำงานอยู่ โดยอาศัยตามเกณฑ์ของจำนวนนักเรียน ดังนี้ สถานศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 400 คน สถานศึกษาขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 401-800 คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 800 คน ขึ้นไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษา โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย
  - 1.1 ความหมาย ความสำคัญการจัดการความปลอดภัย
  - 1.2 การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน
  - 1.3 นโยบายและการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน
  - 1.4 การจัดการความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย
  - 1.5 การจัดการความปลอดภัยด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา
  - 1.6 การจัดการความปลอดภัยด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ
2. การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
  - 2.1 การประเมินความเสี่ยงล่วงหน้า (Pre-Risk Assessment)
  - 2.2 การวางแผน (Planning)
  - 2.3 การป้องกัน (Prevention)
  - 2.4 การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย (Provide knowledge)
  - 2.5 การแสวงหาความร่วมมือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Partnership)
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย

1.1 ความหมาย ความสำคัญการจัดการความปลอดภัย

ดิเรก หุ่นสุวรรณ (2550) ได้กล่าวถึง ความปลอดภัย หมายถึง การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้รอดพ้นจากอันตรายหรือการบาดเจ็บ

กมลทิพย์ เสงี่ยมชื่น (2562) กล่าวว่า ความปลอดภัย และอาชีวอนามัย เป็นการดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพทุกคน ซึ่งรวมถึงการป้องกันอันตรายและส่งเสริมสุขภาพอนามัยที่ดี ของผู้ประกอบอาชีพ เพื่อคงไว้ซึ่งสภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ตลอดจนสถานะความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ ประกอบอาชีพทั้งหมด เพื่อให้พนักงานมีกำลังทั้งร่างกาย และแรงใจในการทำงานมากขึ้น

Deroche and Kajser (1980) ได้กล่าวถึง ความหมายของงานด้านความปลอดภัยไว้โดยสรุปว่า ความปลอดภัยในโรงเรียน หมายถึง การดำเนินการทุกวิถีทางที่จะทำให้เด็กปลอดภัยทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน ไป-กลับ จากบ้านและโรงเรียนอย่างปลอดภัย

สรุปได้ว่า ความปลอดภัย หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่อย่าง สุขกาย สุขใจ ไม่เสี่ยงภัย มีความมั่นใจในการประกอบกิจกรรมต่างๆ มีการเตรียมแนวทางการป้องกันที่จะทำให้เด็กปลอดภัยไว้ล่วงหน้าอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกันและหลีกเลี่ยงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กทั้งในห้องเรียน บริเวณโรงเรียน รวมทั้งการเดินทางไป – กลับจากบ้านและโรงเรียนอย่างปลอดภัย

1.2 การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน

กระบวนการการจัดสถานศึกษาปลอดภัยเป็นการพัฒนางานด้านความปลอดภัยทั้งอุบัติเหตุ และความรุนแรง เพื่อที่จะสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ลดพฤติกรรมเสี่ยงในระดับบุคคลและกลุ่ม โดยส่งผลการบาดเจ็บของนักเรียนให้มีจำนวนลดลง ชูภาพร สุขสิริวรรณ (2550) ได้กำหนดกระบวนการจัดการสถานศึกษาปลอดภัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 พัฒนากลุ่มความปลอดภัยในสถานศึกษา

กลุ่มความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจต่อปัญหาการบาดเจ็บของนักเรียนในสถานศึกษา และต้องการแก้ไขป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหล่านั้นขึ้น เพื่อลดอันตรายการบาดเจ็บของนักเรียนในสถานศึกษา กลุ่มความปลอดภัยอาจเป็นกลุ่มเดิมที่มีอยู่รวมตัวกัน จัดตั้งกลุ่มใหม่ขึ้นก็ได้ อาจประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครู บุคลากร เจ้าหน้าที่ต่างๆ นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน ขนาดกลุ่มความปลอดภัยไม่ได้กำหนดว่าต้องมีกี่คน จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความพร้อม และความสนใจที่ต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานความปลอดภัยที่ประกอบไปด้วย

1. มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาการบาดเจ็บของนักเรียนในสถานศึกษาร่วมพิจารณาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นจากฐานข้อมูลต่างๆ เช่น การสังเกต การจดบันทึก

2. มีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุของปัญหาอะไร อย่างไร ที่ทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมเสี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง ส่งผลต่อการบาดเจ็บในระดับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

3. มีส่วนร่วมในการหาแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาที่พิจารณาแล้วว่าเป็นหนทางที่ดี และเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา

4. ส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอน รวมทั้งการเป็นแบบอย่างที่ดี

5. ส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลของกิจกรรมความปลอดภัยที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนากิจกรรมความปลอดภัยนั้นให้ดียิ่งขึ้น หรืออาจเป็นข้อตัดสินใจในการยุติกิจกรรมที่ไม่ส่งผลต่อความปลอดภัย

ขั้นที่ 2 มีเครื่องมือค้นหาปัญหาและเหตุการณ์บาดเจ็บของนักเรียน

สถานการณ์การบาดเจ็บของนักเรียนในสถานศึกษาต้องมีเครื่องมือช่วยสืบค้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด เครื่องมืออาจประกอบไปด้วยการเฝ้าสังเกต การตรวจตรา การจดบันทึก การบันทึกภาพ - เสียง เป็นต้น เครื่องมือที่จะช่วยวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาการบาดเจ็บของนักเรียนประกอบด้วย

เครื่องมือที่ 1 การเดินสำรวจสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา การสำรวจสิ่งแวดล้อมเป็นการเดินสำรวจตรวจตราโครงสร้างอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมที่รอบตัวเด็กทั้งที่เป็นจุดอันตรายหรือจุดเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย รวมทั้งหาแนวทางการป้องกันและแก้ไข เพื่อลดอุบัติเหตุและลดสภาพการบาดเจ็บที่รุนแรง โดยผู้ที่จะเป็นผู้เดินสำรวจนั้นต้องเป็นผู้ใหญ่ นอกจากการเดินสำรวจด้วยตนเองของผู้ใหญ่แล้ว การสำรวจแบบร่วมกันของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น คุณครูเดินร่วมกับผู้ปกครอง นักเรียนช่าง คณะกรรมการหรือผู้นำชุมชน การเดินสำรวจร่วมกันของกลุ่มคนที่หลากหลายทำให้เกิดการสังเกตเห็นจุดที่แตกต่างของอันตรายและจุดเสี่ยง จะได้หาแนวทางและวิธีป้องกันแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์การเดินสำรวจสิ่งแวดล้อมควรทำ 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง หรือภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง เป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ควรร่วมกับการบันทึกการบาดเจ็บแต่ละครั้ง รวมทั้งหาแนวทางการแก้ไขปัญหาทั้งในส่วนโครงสร้างและสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมบาดเจ็บแต่ละชนิดด้วย

เครื่องมือที่ 2 บันทึกการบาดเจ็บในและบริเวณรอบสถานศึกษา (Injury record) เป็นการบันทึกการบาดเจ็บของนักเรียนแต่ละครั้ง เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของการบาดเจ็บว่าเกิดจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมหรือเกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องอื่นรวมทั้งความถี่ของการบาดเจ็บของนักเรียนด้วยการบันทึกการบาดเจ็บจะทำทุกรายทั้งการบาดเจ็บแบบตั้งใจและไม่ตั้งใจโดย

อาจให้ครูประจำชั้นเป็นผู้รับผิดชอบแต่ละห้อง และให้ครูพยาบาลเป็นผู้รวบรวมรายงานทุกเดือนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์

เครื่องมือที่ 3 บันทึกพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน เป็นการสังเกตพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบาดเจ็บของนักเรียน เช่น การเล่นผาดโผนในสนามเด็กเล่น วิ่งบนอาคาร ปีนป่ายที่สูง กากเล่นรุนแรงและรังแกกัน ภาวะซีมีเศร้า ฯลฯ ต้องจัดบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเหล่านั้น รวมทั้งการเฝ้าระวังกลุ่มนักเรียนที่อาจเสี่ยงต่อการบาดเจ็บได้ง่าย เช่น กลุ่มเด็กเล็ก นักเรียนหญิง เด็กพิการ เด็กกำพร้า ฯลฯ ถึงแม้จะสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลมาอย่างดีแล้วก็ต้องรู้จักใช้ข้อมูลเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด กลุ่มความปลอดภัยต้องประชุมระดมความคิดเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาของการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ และความรุนแรงด้วยข้อมูลที่มีอยู่แล้วว่าเกิดจากสาเหตุอะไร พิจารณาถึงลำดับขั้นตอนความสำคัญของปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ร่วมวางแผนแก้ไขเหลือแนวทางที่เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีมามือดำเนินการและติดตามผลที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 3 มุ่งสร้างความปลอดภัย 6 ด้าน

การสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา ที่จะครอบคลุมการลดอุบัติเหตุและความรุนแรงต้องมี 6 ด้าน คือ ด้านสิ่งแวดล้อมกายภาพในสถานศึกษา ด้านระบบคุ้มครองเด็ก ด้านการเดินทางไปกลับสถานศึกษา ด้านความปลอดภัยกิจกรรมการเรียน ด้านหลักสูตรความปลอดภัย และด้านแผนฉุกเฉินในสถานศึกษา

1. ด้านสิ่งแวดล้อมกายภาพในสถานศึกษา หมายถึง สภาพโครงสร้างอาคารที่ถูกต้อง นักเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษามีโอกาสบาดเจ็บจากสิ่งแวดล้อมและโครงสร้างได้มาก จึงมีแนวทางจัดความปลอดภัย

2. ด้านระบบคุ้มครองเด็ก คือ ระบบป้องกันผลเสียต่อสุขภาพนักเรียนอันเกิดจากความรุนแรงการถูกทำร้าย การทำร้ายตนเองสภาวะยากลำบาก และการถูกละเลยทอดทิ้ง ได้แก่ การป้องกันเด็กต่อพฤติกรรมรุนแรง เด็กรังแกกัน การป้องกันภาวะซีมีเศร้าและทำร้ายตนเอง การป้องกันคนแปลกหน้า ระบบการลงโทษเด็ก การป้องกันการทำร้ายทางอารมณ์และจิตใจต่อเด็กโดยครู การให้ความสนใจเป็นพิเศษกับกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กในครอบครัวยากจน เด็กพิการ เป็นต้น โดยการทำงานร่วมกับกลุ่มสหวิชาชีพ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา แพทย์ พยาบาล

3. ด้านการเดินทางไปกลับสถานศึกษาอย่างถูกวิธี ระบบและกิจกรรมความปลอดภัยในการเดินทางไปกลับสถานศึกษา ได้แก่

3.1 มีแผนและทำคู่มือความปลอดภัยจากการเดินทางของนักเรียนในสถานศึกษา ทั้งการเดินทางเท้า การโดยสารพาหนะทางบก และทางน้ำ

3.2 จัดระบบการรักษาความปลอดภัยในการเดินทางและกำหนดความรับผิดชอบ เช่น จัดครูเวรปฏิบัติหน้าที่ดูแลการใช้รถใช้ถนนของนักเรียน

3.3 ประสานงานกับตำรวจช่วยดูแลปฏิบัติงานในช่วงเวลาที่นักเรียนใช้เส้นทาง

3.4 สร้างความตระหนักในหลักความปลอดภัยแก่นักเรียน และผู้ปกครอง เช่น จัดป้าย เอกสาร จดหมายข่าวเกี่ยวกับอันตรายที่เกิดขึ้นจากการเดินทาง ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์เสริมความปลอดภัย เช่น หมวกนิรภัย การใช้ที่นั่งนิรภัยในรถยนต์

3.5 มีกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร และกำกับดูแลให้นักเรียนได้ปฏิบัติ

4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งกิจกรรมใน-นอกสถานศึกษา เช่น กีฬา เข้าค่ายทัศนศึกษา แผนการสอนต้องมีการประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ในวิชานั้น และกำหนดมาตรการป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ได้แก่

4.1 การสำรวจสภาพความพร้อมของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องว่าใช้งานได้อย่างปลอดภัย

4.2 มีแนวปฏิบัติหรือระเบียบในการใช้ห้องปฏิบัติการ ดัดสัญลักษณ์เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากอุปกรณ์เครื่องมือสารเคมีแสดงไว้อย่างชัดเจน

4.3 มีครู เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมดูแลการใช้ห้องปฏิบัติการ ห้องทดลองอย่างซิดไกล์กรณีเป็นสารเคมีต้องมีการระบุวิธีใช้ไว้อย่างชัดเจนและเก็บที่มีดขีด

4.4 เตรียมอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุที่เหมาะสม เช่น เครื่องมือดับเพลิง

4.5 กรณีอุปกรณ์เครื่องใช้ชำรุดเสียหายได้ดำเนินการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

4.6 การเข้าค่ายทัศนศึกษาต้องมีการเตรียมแผนอย่างละเอียดและรอบคอบ เช่น สำรวจสถานที่ วิธีการเดินทาง ตรวจสอบพาหนะและผู้ขับขี่ ระบุจุดเสี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้แจ้งผู้ปกครองทราบรวมทั้งวางแผนป้องกันและช่วยเหลือไว้

5. ด้านหลักสูตรความปลอดภัย มีการสร้างหลักสูตรความปลอดภัยเพื่อสอนนักเรียนให้มีความรู้ทักษะและจิตสำนึกความปลอดภัย โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในแต่ละระดับชั้น และกิจกรรมเพิ่มทักษะ เช่น การสร้างหลักสูตรป้องกันการจมน้ำ และการว่ายน้ำ หลักสูตรป้องกันการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ หลักสูตรปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือ หลักสูตรความปลอดภัยในการเล่นกีฬา หรือเล่นสนามเด็กเล่น เป็นต้น

6. ด้านแผนฉุกเฉินในสถานศึกษา หมายถึง ครู เจ้าหน้าที่ บุคลากรในสถานศึกษาได้รับการฝึกทั้งการปฐมพยาบาล การกู้ชีพเบื้องต้น รวมทั้งมีแผนฉุกเฉินเพื่อรับภัยที่ไม่คาดคิดหรือภัยธรรมชาติ เช่น อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ธรณีพิบัติสึนามิ มีการซ้อมอพยพรวมทั้งการเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลในห้องพยาบาล การมีแผนระบบการส่งต่อนักเรียนไปยังโรงพยาบาลใกล้เคียง

ขั้นที่ 4 มีนโยบายและแผนกิจกรรมความปลอดภัยสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ต้องกำหนดนโยบายและแผนการจัดการความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุและความรุนแรงที่ชัดเจน เพราะความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นปัญหาสำคัญต่อสุขภาพของนักเรียนผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญและมีการดำเนินตามนโยบายนั้นอย่างจริงจัง เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะสร้างกลไกในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุข้อกำหนดที่มีทั้งความปลอดภัยของนักเรียนเป็นความต้องการพื้นฐานที่ผู้ปกครองต้องการให้สถานศึกษาดำเนินการและเป็นสิทธิพื้นฐานที่นักเรียนควรจะได้รับ กระบวนการทั้ง 4 ขั้น เป็นพื้นฐานของการดำเนินงานที่มีเป้าหมายสร้างสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมที่ปลอดภัยจากอุบัติเหตุและความรุนแรงของนักเรียน เพื่อที่จะให้ทราบถึงการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้หรือไม่จำเป็นต้องมีนโยบายและการวางแผนจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน การนำแผนไปปฏิบัติ การติดตามและประเมินผลของการดำเนินงานรวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

1.3 นโยบายและการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ได้วางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักเรียน โดยจะเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่ายเพื่อร่วมกันวางแผนป้องกัน ควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงาน ซึ่งจะมียอดประกอบด้วยกัน 2 ประการ ดังนี้

1. สำคัญของแผนการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษานั้น ในการจัดทำแผนจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรม ให้สอดคล้องและครอบคลุมกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 “มาตรา 47 กำหนดให้มีการประกันคุณภาพภายนอก โดยมาตรฐานที่ 10 กำหนดให้ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี โดยในตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดให้ผู้เรียนรู้จักดูแลสุขภาพ และป้องกันตัวเองไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ” และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 หมวด 7 การส่งเสริมความปลอดภัยนักเรียนและนักศึกษา “มาตรา 63” โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกระทรวง” กระทรวงศึกษาธิการจึงออกกฎกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยความประพฤติของนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. 2548 โดยออกตามความในมาตรา 6 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ให้สถานศึกษาต้องออกระเบียบว่าด้วยความประพฤติที่ไม่เหมาะสม 9 ประการ คือ

- 1) หนีเรียน หรือออกนอกสถานศึกษา โดยไม่รับอนุญาตในเวลาเรียน
- 2) เล่นการพนันหรือจัดให้มีการเล่นพนันที่ผิดกฎหมาย
- 3) พกพาอาวุธ หรือวัตถุที่ใช่ประทุษร้าย
- 4) ซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือเสพสุรา สิ่งมีนเมา หรือยาเสพติด
- 5) ลักทรัพย์ ครอบครองทรัพย์ หรือบังคับขืนใจ หรือรีดไถบุคคลอื่น
- 6) ก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่น
- 7) แสดงพฤติกรรมทางซู้สาวที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ
- 8) เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
- 9) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น

โรงเรียนต้องกำหนดนโยบายและแผนจัดการความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุและความรุนแรงที่ชัดเจน เพราะความไม่ปลอดภัยในโรงเรียนเป็นปัญหาสำคัญต่อสุขภาพของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญและมีการดำเนินตามนโยบายนั้นอย่างจริงจัง เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำคู่มือข้อปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อเป็นพันธกิจให้ดำเนินการไว้อย่างชัดเจน ในทางปฏิบัตินั้นยังถูกละเลย จากเหตุผลหลายประการ เช่น มีบุคลากรไม่เพียงพอ ภารกิจมาก ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน เป็นต้น ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นกุญแจสำคัญที่สร้างกลไกในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุข้อกำหนดที่มี อีกทั้งความปลอดภัยของนักเรียนเป็นความต้องการพื้นฐานที่ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนดำเนินการ และเป็นสิทธิพื้นฐานที่นักเรียนควรจะได้รับ

การกำหนดนโยบาย หน้าที่ความรับผิดชอบจะต้องชัดเจน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ต้องอาศัยความเข้าใจ และความร่วมมือ (Public participation) ด้วยนโยบายนั้นจะต้องครอบคลุมสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ (ณรงค์ ฌ เชียงใหม่, 2557)

1. วัตถุประสงค์ (Management's intent) องค์กรทุกองค์การจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่เขียนไว้ชัดเจน (Who dose management want?) และจะต้องให้ทุกคนในองค์การเข้าใจวัตถุประสงค์ดังกล่าวด้วย

2. ขอบเขตของงาน (Scope of activities) ขอบเขตของงานด้านความปลอดภัยจะกำหนดไว้ในนโยบายขององค์การว่าจะครอบคลุมถึงอะไรบ้าง เช่น ครอบคลุมในขณะที่ทำงานหรือนอกเวลางานด้วย (On-the job) หรือ (Off-the job safety) ความปลอดภัยในสาธารณะ (Public safety) ผลผลิต (Product safety) จะต้องระบุให้ชัดเจนเป็นต้น

3. ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความสำนึกในความรับผิดชอบต่ออำนาจหน้าที่ (Authority) ที่มีอยู่ของผู้มีอำนาจหน้าที่ บุคคลที่มีอำนาจสูงย่อมต้องมีความรับผิดชอบสูง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าใครรับผิดชอบอะไร (Who is to responsible of what?)

4. ความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบ (Accountability) ความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบจากผู้อื่นหรือจากสาธารณะ (Public) ดังนั้นบุคลากรในองค์กรนั้นจะต้องมีการรับรู้ เข้าใจ และสำนึกตลอดเวลาว่า อำนาจหน้าที่ของเขาคืออะไร (Where and how is it fixed?)

5. การช่วยเหลือความปลอดภัย (Staff safety assistance) ความจำเป็นในการรักษาหรือป้องกันอุบัติเหตุในโรงงานนั้นจะต้องให้องค์กรที่รับผิดชอบช่วยเหลือด้านความปลอดภัยในองค์กรนั้นๆ อาจจะเรียกว่า ฝ่ายความปลอดภัย (Staff safety) ก็ได้ นอกจากนี้จะมีความปลอดภัยขึ้นแล้วจะต้องกำหนดบทบาทและระบบการบริหารในองค์กรให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วย (How does it fit into the organization) และมีขอบเขตการทำงานขนาดไหนด้วย (What should it do?)

6. คณะกรรมการความปลอดภัย (Safety committee) องค์กรนั้น มีคณะกรรมการความปลอดภัยหรือไม่ (Will there be committees?) ทำอะไรบ้าง (What will they do?) และการบริหารเป็นอย่างไร (How is it managed?)

7. อำนาจหน้าที่ (Authority) องค์กรจะต้องมีส่วนมีอำนาจสูงสุดอยู่หนึ่งส่วน ซึ่งอาจจะเป็นคณะบุคคลหรือบุคคลเพียงคนเดียวก็ได้ แต่ไม่สามารถมอบหมายความรับผิดชอบ (Responsibility) และความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบ (Account ability) ได้

8. กฎเกณฑ์ต่างๆ (Standards) กฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆ ที่ทุกคนจะต้องยึดถือเป็นแบบอย่างและเสมอภาคกันในองค์กรเพื่อให้ทุกคนในองค์กรนั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดี (What rules will the company live by?)

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียนเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการกำหนดแนวทางอย่างน้อย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) การศึกษาสภาพทั่วไปของสถานศึกษา ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม

2) การกำหนดมาตรการหลัก เพื่อป้องกันและแก้ไข

3) การกำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น

4) การกำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม

5) การกำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

รูปแบบของแผนการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยสถานศึกษานำแนวทางและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาไปกำหนดเป็นแผนรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาได้ตามความเหมาะสมกับสถานศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม สภาพภูมิศาสตร์ และความต้องการของท้องถิ่น โดยอาจกำหนดรูปแบบของแผนดังนี้

1) แผนพัฒนาระบบความปลอดภัยของสถานศึกษา เป็นแผนที่ต้องมุ่งสร้างเสริมความเข้มแข็งของระบบรักษาความปลอดภัยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

2) มีการพัฒนาระบบความปลอดภัยของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

3) มีโครงสร้างการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาที่ชัดเจน

4) มีระบบเครือข่ายเพื่อการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

5) มีระบบควบคุมภายในเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

6) มีระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

7) มีแผนการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ

สรุปได้ว่า นโยบายและการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนให้ความสำคัญกำหนดนโยบาย แนวปฏิบัติ ทิศทางกลยุทธ์ เป้าหมาย และแผนการตรวจสอบประเมินกลยุทธ์การจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพการทำงานของบุคลากร โดยบุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วม กำหนดบทบาท หน้าที่รับผิดชอบโครงการและกิจกรรมการจัดการความปลอดภัยของโรงเรียน มีการกำหนดงบประมาณตามกลยุทธ์ ส่งเสริมให้การดำเนินงานตามนโยบาย และแผนของโรงเรียนบรรลุตามเป้าหมาย

การนำแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไปปฏิบัติ

พร้อมพีไล บัวสุวรรณ (2551) กล่าวว่า การนำแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไปปฏิบัติเป็นการดำเนินงานตามโครงการ และกิจกรรมที่วางไว้ ดังนี้

1. การก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและความตระหนักโดยเชิญผู้มีความรู้ในชุมชนมาอบรมให้ความรู้ปลูกฝังเจตคติและพัฒนาทักษะด้านความปลอดภัย นอกจากนี้ยังสอดแทรกอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาการทำโครงการอบรมเช่นการเชิญตำรวจมาสอนเรื่องจราจรการสื่อสารสร้างความตระหนักอย่างสม่ำเสมอ

2. การกัน โดยร่วมสอดส่องดูแลป้องกันจุดเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ มิให้เกิดขึ้น

3. การแก้ได้แก่การซ่อมแซมและเสริมปรับปรุงลักษณะทางกายภาพสิ่งแวดล้อมและจุดเสี่ยงต่างๆ เช่น จัดทำทางม้าลายและจุดห้ามจอด การซ่อมแซมอุปกรณ์สนามเด็กเล่น

4. การเกี่ยว คือ การสนับสนุน เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานเป็นส่วนต่างๆ ทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับชุมชนเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์

เอมอัชมา วัฒนาบูรานนท์ (2558) กล่าวว่า การจัดการและบริหารโครงการความปลอดภัยในสถานศึกษา การพิจารณาดำเนินการในด้านการวางแผน โดยจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการ กำหนดจุดประสงค์ นโยบายและแผนงานดำเนินงานจัดทำแผนปฏิบัติงาน จัดสรรงบประมาณ จากนั้นดำเนินงานตามแผน ซึ่งจะต้องมีการชี้แจงแนะนำนโยบายและแผนการดำเนินงานโครงการให้แก่บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาทราบ จัดและดำเนินงานตามโครงการ จัดให้มีการเพิ่มพูนความรู้หรืออบรมสัมมนาให้แก่คณาจารย์ ผู้เรียน บุคลากรต่างๆ มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และมีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานโครงการความปลอดภัยในสถานศึกษา รวมทั้งมีการประเมินผลโครงการความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยสามารถประเมินจากรายงานการสำรวจความปลอดภัย การรายงานอุบัติเหตุ การรายงานผลการใช้บริการความปลอดภัยในด้านต่างๆ การนิเทศการสอน และการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนด้านความปลอดภัย

Deroche and Kaiser (1980) สรุปขอบข่ายของงานบริการด้านความปลอดภัยไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. การดูแลความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม
2. การจัดเตรียมในกรณีฉุกเฉิน
3. การปกป้องกันคุ้มครองเด็ก
4. การให้สวัสดิศึกษา

การจัดการความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกใน

โรงเรียนที่ปลอดภัย

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (2550) กล่าวว่า อาคาร สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Safer Learning Facilities) เป็นการสร้าง รักษาป้องกันอันตรายจากสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น อาคารสถานที่จะให้ความสำคัญกับโครงสร้างของอาคารเรียน โดยมีการอธิบายดังนี้

1. โครงสร้างฐาน (Foundation structure) ควรสร้างฐานของอาคารเรียนให้รองรับกับภัยพิบัติธรรมชาติ ปรับฐานอาคารให้เข้ากับสภาพดิน และอาคารเรียนที่สูงเกิน 3 ชั้นจะต้องได้รับการตรวจสอบสภาพดินอย่างละเอียด

2. โครงสร้างพื้น (Floor structure) โดยถ้าเป็นพื้นไม้ควรมีความหนา 2 เซนติเมตร และระยะห่างระหว่างช่วงบล็อกต้องไม่เกิน 60 เซนติเมตร ปูพื้นไม้เรียบ ไม้โก่งตัว และคอนกรีต จะต้องเททราย ปูนอย่างน้อย 5 เซนติเมตร คอนกรีตเสริมเหล็กควรมีความหนามากกว่า 10 เซนติเมตร 1.2 อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆที่ช่วยเหลือบุคลากรของโรงเรียนขณะเกิดสถานการณ์ที่ไม่คาดการณ์ล่วงหน้า เช่น บันไดฉุกเฉิน ประตูฉุกเฉิน ทางหนีไฟ สัญญาณทางออก โถงทางเดิน สัญญาณเตือนฉุกเฉิน และสิ่งอำนวยความสะดวกเมื่อเกิดไฟไหม้

3. อุปกรณ์ป้องกันสุขภาพ เป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนควรให้ความสำคัญเพราะส่งผลต่อ สุขอนามัยของครู บุคลากรในโรงเรียน เช่น การติดตั้งเครื่องระบายอากาศ การสร้างห้องพยาบาล การติดตั้งแสงไฟที่เพียงพอต่อสถานที่ เป็นต้น รวมถึง เครื่องใช้ เครื่องกีฬา วัสดุอันตราย สนามหญ้า โดยการจัดจุดต่างๆให้มีความปลอดภัย สารเคมีและของมีคมให้พ้นมือเด็ก การตรวจสอบสิ่งที่ขำรุค การจัดหาของเล่นที่ทำด้วยวัสดุและสีที่ไม่เป็นอันตราย การจัดตั้งระเบียบที่มีลูกกรงที่มีความถี่เพื่อ ป้องกันไม่ให้เด็กปีนป่าย ตาข่ายปิดกั้นป้องกันการตกจากที่สูง (มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, 2550) และ Unicef (2015)

ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในเรื่องของอาคาร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นอันดับแรก เพราะเป็นสถานที่ สื่อ อุปกรณ์ที่เด็กต้องใช้ในการทำ กิจกรรมระหว่างอยู่ที่โรงเรียนตลอดเวลา

มาริสา ธรรมะ (2545) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีส่วน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้เป็น อย่างมาก โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับอาคาร เรียน อาคารประกอบการสถานที่ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งอยู่รอบตัวผู้เรียนซึ่งมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงเรียนรู้ เพราะสภาพแวดล้อมทุกอย่างมีอิทธิพลต่อจิตใจและพฤติกรรม ของผู้เรียน เป็นการเสริมสร้างขวัญและ กำลังใจในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนและการ ปฏิบัติหน้าที่การทำงานของทุกคนในสถานศึกษาช่วย สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้เกิดผลสำเร็จ ทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์

พระมหาอาคม อดุลเมธี (2564) กล่าวว่า การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม โรงเรียน โดยการจัดทำข้อมูลรายละเอียด ด้านอาคารแหล่งเรียนรู้และสิ่งปลูกสร้างอย่างเป็นปัจจุบัน วางแผนแม่บทเกี่ยวกับอาคารแหล่งเรียนรู้และสิ่งปลูกสร้างอย่างเหมาะสม จัดหางบประมาณเพื่อ ดำเนินการในการสร้างและส่วนประกอบคือวัสดุ ครุภัณฑ์ คณะครู นักเรียน ชุมชน มีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนการใช้อาคารสถานที่ สิ่งปลูก สร้างและบริเวณโรงเรียน แต่งตั้งบุคลากร ดูแลรับผิดชอบ อาคารแหล่งเรียนรู้และสิ่งปลูกสร้างแต่ละแห่ง จัดทำแผนผังโรงเรียน แผนผังอาคารติดไว้ที่เปิดเผย เห็นได้ชัดเจน ผู้บริหารมีการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานด้านการเงิน จัดทำตารางการใช้อาคารแหล่ง เรียนรู้และสิ่งปลูกสร้าง จัดทำเอกสาร ป้ายนิเทศแนะนำการใช้อาคาร แหล่งเรียนรู้ และสิ่งปลูกสร้าง

ซักซ้อมความเข้าใจหรือทำความเข้าใจกับครู นักการภารโรง นักเรียนและชุมชนในเรื่องของการใช้อาคารแหล่งเรียนรู้สิ่งปลูกสร้างและบริเวณโรงเรียนให้ถูกต้องถูกวิธีในเรื่องของความปลอดภัย การตรวจสอบสภาพอาคาร แหล่งเรียนรู้ สิ่งปลูกสร้างและบริเวณโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ให้สะอาด น่าดู น่าอยู่ น่าเรียนและปลอดภัย มีบุคลากรรับผิดชอบทำงานบำรุงรักษาอาคารแหล่งเรียนรู้สิ่งปลูกสร้างในแต่ละแห่งอย่างชัดเจน

อภิสิทธิ์ พรหมศิริ (2565).กล่าวว่า อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันมักพบปัญหาในการบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม จากรายงานการสังเคราะห์ผล การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม พ.ศ.2554-2558 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน(สำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2560) ได้เสนอแนะว่าควรมีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้และสถานที่ให้เพียงพอ ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้โดยจัดพื้นที่ในห้องเรียนสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับรายงานการ ประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนทพทันอนุสรณ์ พบว่า มีจุดควรพัฒนา คือ ปรับปรุงซ่อมแซม อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมให้มีความสะอาดร่มรื่น พร้อมทั้งดำเนินการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็น แหล่งเรียนรู้ของชุมชนอย่างยั่งยืน สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันได้ตลอดเวลา ทั้งครู ผู้ปกครอง นักเรียน และรวมไปถึงหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่ใกล้เคียง

ศุภร ณะภาณู (2564) กล่าวว่า โรงเรียนควรมีแนวทาง ระบบ และการดำเนินงาน ในโรงเรียนที่จะก่อให้เกิดความปลอดภัยสำหรับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นการจัดสภาพแวดล้อมทางอาคารสถานที่ เครื่องใช้ เครื่องกีฬา วัสดุอันตราย การมีมาตรการรักษาความปลอดภัยไม่ให้บุคคลผู้ใดผู้หนึ่ง ก่ออันตรายให้แก่เด็ก มีระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ทำให้เด็กปลอดภัย เช่น กำหนดพื้นที่ที่ปลอดภัยสำหรับเด็กแต่ละกลุ่มวัย การกำหนดให้มีผู้ใหญ่ตั้งแต่สองคนขึ้นไปคอยดูแลความปลอดภัยให้เด็ก ตั้งแต่ก่อนที่เด็กคนแรกจะมาถึงโรงเรียน จนกระทั่งเด็กคนสุดท้ายออกจากบริเวณโรงเรียน เป็นต้น นอกจากนี้อาจจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็ก เช่น ฝึกเด็กให้รู้จักประเมินอันตราย รู้จักหลบหลีก รู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อมีภัย จัดให้เด็กใช้ชีวิตร่วมกัน ดูแลให้ความเอื้ออาทรแก่กัน

สรุปได้ว่า การจัดการความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในโรงเรียนที่ปลอดภัย เป็นการจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนในการบำรุงรักษาดูแลอาคารเรียนอย่างสม่ำเสมอให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ อุปกรณ์ในอาคารมีความปลอดภัยและสภาพโครงสร้างอาคารที่ถูกต้อง การตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมอ การกำหนดแนวปฏิบัติหรือระเบียบในการใช้ห้องเรียน และติดสัญลักษณ์เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากอุปกรณ์ เครื่องมือ สารเคมีแสดงไว้อย่างชัดเจน มีการ

ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด จัดทำป้ายข้อควรระวังในจุดอันตรายมีการซ่อมแซมที่ชำรุด มีติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร หรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติทุกอาคาร การสำรวจตรวจสอบครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อความปลอดภัยของสถานศึกษา

1.4 การจัดการความปลอดภัยด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา

เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอำพร (2563) กล่าวถึงภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้พบว่ามีความรุนแรงมากขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นภัยพิบัติที่เกิดจากที่มนุษย์ เป็นผู้ก่อขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม เช่น กรณีเหตุการณ์เพลิงไหม้ซานติกาผ้า และเสื่อปาพลาซ่า เป็นต้น หรือเกิดขึ้น จากภัยธรรมชาติที่ไม่อาจคาดเดาได้หรือไม่ก็ตามเช่น กรณี เหตุการณ์ สีนามิ โคลนถล่ม น้ำท่วมและภาวะโลกร้อน ในปัจจุบัน เป็นต้น ดังนั้นการบริหารจัดการที่มีความพร้อมและเป็นขั้นตอนอย่างมีระบบจะมีส่วนช่วยเหลือประชาชน ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุเป็นอย่างยิ่ง ซึ่ง Provan และ Milward กล่าวว่า การสร้างความร่วมมือใน การให้บริการของหน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องสร้างความร่วมมือและสร้างเครือข่ายใน 3 ระดับ ซึ่งได้แก่ การ สร้างความร่วมมือในระดับชุมชน ระดับเครือข่าย และระดับหน่วยงาน ถึงแม้ว่าทั้ง 3 ระดับ จะมีความเชื่อมโยงกัน หากแต่ในการประเมินประสิทธิภาพนั้นในแต่ละระดับก็จะมีเกณฑ์ในการประเมินของตนเอง โดยเกณฑ์ที่ เหมาะสมในการประเมินประสิทธิภาพของระดับหนึ่งอาจจะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับอีกระดับหนึ่ง โดยที่เครือข่ายทั้ง 3 ระดับ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เครือข่ายทางสังคมยังหมายถึง การบูรณาการของพลเมืองท้องถิ่นให้อยู่ในรูปแบบขององค์การเพื่อที่จะทำงานร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐบาลเพื่อที่จะลดความเสี่ยงและการจัดการกับ ภาวะฉุกเฉินและภัยพิบัติ (Ubalee, 2008) กล่าวว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ได้แก่ กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย กรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรธรณี กรมอุทกศาสตร์กองทัพเรือ ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ

ธนัทวัฒน์ วรวัชรบรรชัช (2567) กล่าวว่า การจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน (School Disaster Management) โรงเรียนจะต้องเป็นผู้จัดทำแผนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ อาคารเรียนชั่วคราวตามบริบทของแต่ละโรงเรียนเพื่อเป็นการเรียนการสอนทางเลือกเมื่อเกิดภัยพิบัติการเรียนรู้อุทกภัยแห่งความปลอดภัยสำหรับแต่ละประเภท การปฏิบัติตามขั้นตอนมาตรฐานที่กำหนดขึ้นให้เหมาะสมกับภัยต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งที่มีและไม่มี การเตือนภัย การกำหนดเส้นทางหนีภัย จุดรวมพลที่ปลอดภัย กำหนดการจัดตั้งศูนย์อพยพ การปิดกั้นทางเข้าออก การจัดกิจกรรมการซ้อมหนีภัยในโรงเรียนให้มีความเชื่อมโยงกับสังคมรอบๆโรงเรียนและมีการประเมินผล ตรวจสอบ ปรับปรุงการซ้อมหนีภัยอย่างจริงจัง และการคืนสู่ครอบครัวอย่างปลอดภัย แนวทางการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียนนั้นจะต้องประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นก่อนเกิดภัย (Before)** โรงเรียนควรมีกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ และมีการฝึกซ้อมอพยพอย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี

2. **ขั้นขณะเกิดภัย (During)** เด็กสามารถปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน โรงเรียนมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้ามาช่วยเหลือ

3. **ขั้นหลังเกิดภัย (After)** การฟื้นฟูโรงเรียน นักเรียนให้ได้รับวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนอย่างเร็วที่สุด การประมาณความเสียหาย การซ่อมบำรุง และการถอดบทเรียนจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้น สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) และ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2558) ช่างต้นโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการวางแผน การจัดทำคู่มือ การทดสอบแผนภัยพิบัติเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่าง โรงเรียน ครู และสังคมเพื่อช่วยกันเมื่อเกิดปัญหาภัยพิบัติต่างๆ ขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการความปลอดภัยด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานมีการให้ความรู้และฝึกซ้อมนักเรียนในเรื่องการดับไฟ การหนีไฟ การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ การซ่อมหนีไฟในสถานศึกษา การวางแผนรับสถานการณ์การเกิดอัคคีภัยไว้ล่วงหน้า จัดตั้งเครื่องดับเพลิงและอุปกรณ์การดับเพลิงอย่างเพียงพอ การบำรุงรักษาอุปกรณ์การดับเพลิงให้พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากกรมอุตุนิยมวิทยา วางแผนป้องกันอุทกภัยล่วงหน้าและมีการจัดให้ความรู้ในการปฏิบัติการ ฝึกซ้อมตามแผนดังกล่าวแก่นักเรียน ครู และบุคลากร จัดการให้ความรู้ในการปฏิบัติตน

1.5 การจัดการความปลอดภัยด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2556) กล่าวว่า กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573 หรือ“กรอบเซนได”(Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030: The Sendai Framework) คือกรอบการดำเนินงานชุดใหม่สำหรับการบริหารจัดการ ความเสี่ยงที่ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติกว่า 187 ประเทศ กล่าวคือ การป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่ และลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิม และ เน้นมาตรการและวิธีการที่หลากหลายในการป้องกันและลดความล่อแหลมเปราะบาง และเพิ่มศักยภาพในการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุและการฟื้นฟูให้กลับคืนสภาพ ได้อย่างรวดเร็วและดีขึ้นกว่าเดิม โดยกำหนดภารกิจสำคัญที่ควรปฏิบัติ (Priorities for Action) ไว้ทั้งสิ้น 4 ประการ ได้แก่

1) **เข้าใจความเสี่ยงจากภัยพิบัติ:** การบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติจำเป็นต้องอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจในความเสี่ยงจากภัยพิบัติในทุกมิติทั้งความเปราะบาง ศักยภาพ ความล่อแหลม และลักษณะของภัยที่อาจเกิดขึ้น

2) เสริมสร้างศักยภาพในการบริหารและจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ: โครงสร้างและกลไกในการบริหารจัดการความเสี่ยงในระดับชาติระดับภูมิภาค และ ระดับโลก มีความสำคัญต่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในทุกภาคส่วน และเป็นสิ่ง ที่ช่วยสร้างความเชื่อมโยงในทางกฎหมาย ข้อบังคับ นโยบายสาธารณะ ทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่น ตลอดจนการกำหนดบทบาทหน้าที่การ สร้างแรงจูงใจของทั้งภาครัฐและ เอกชนในการปฏิบัติงานและแก้ปัญหาด้านความเสี่ยงอย่างตรง ประเด็น

3) ลงทุนในด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเพื่อให้พร้อมรับมือและฟื้นคืน กลับได้ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ: การลงทุนของภาครัฐและเอกชนในการ ป้องกันและลดความเสี่ยง จากภัยพิบัติทั้งในเชิงโครงสร้างและแบบที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง มีความสำคัญในการสร้างริชชีเลียนซ์ ทั้ง ในด้านเศรษฐกิจสังคม สุขภาพ และวัฒนธรรม ในระดับบุคคลชุมชน และประเทศซึ่งช่วยรักษาชีวิต ช่วยป้องกันและลดความสูญเสีย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) พัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อม เผชิญเหตุภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการฟื้นฟูสภาพและซ่อมสร้างให้ดีกว่าเดิมในช่วงของการ บูรณะฟื้นฟูภายหลัง เกิดภัยพิบัติ: จากประสบการณ์พบว่า การเตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติยัง เป็น สิ่งจำเป็นและควรได้รับการสนับสนุนเพื่อให้มีการเตรียมการรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ สามารถฟื้นฟูได้อย่างทันท่วงทีหากมีการเตรียมพร้อม โดยเฉพาะในการฟื้นฟูฟื้นฟูสภาพ และซ่อมสร้าง อย่างดีแล้วนั้น จะช่วยเพิ่มโอกาสสำหรับการสร้างคืนใหม่ให้ดีกว่าเดิม (build back better) ซึ่งผลาน แนวคิดของการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติไว้ด้วยได้

ทวิตา กมลเวช (2554 อ้างถึงใน นพรัตน์ วิชิโร, 2561) ได้อธิบายกระบวนการ การ บริหารจัดการภัยพิบัติ ต้องเริ่มตั้งแต่การเตรียมพร้อมในการรับมือและการฟื้นฟูภายหลังเกิดภัยพิบัติ แล้วนั้น บุคคลที่มีบทบาทที่จะเข้าช่วยเหลือประชาชนคือเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เป็นหน่วยงาน หลักที่ประสานความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะเข้ามาช่วยเหลือประชาชนให้ทันถ่วงที สามารถเข้าถึงพื้นที่ประสบภัยได้รวดเร็วที่สุดเท่าที่ทำได้เพื่อเป็นการลดความสูญเสียต่อชีวิต ของ ผู้ประสบภัย เพราะภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจะมีบริเวณกว้างและพื้นที่ส่วนใหญ่จะมีประชาชนอยู่กัน อย่าง หนาแน่น อีกทั้งการทำให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน รับมือกับ ภัยพิบัติให้มากที่สุด โดยผู้ที่ มีบทบาทสำคัญ นอกจากส่วนกลางแล้วก็จะเป็นที่ท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดประชาชนและเข้าใจ บริบท ของพื้นที่ประสบภัยมากที่สุด ทำให้การประสานงานขอความช่วยเหลือจากส่วนการเป็นไป ตามความ ต้องการและตรงพื้นที่ประสบภัยจริงทำให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ธนัทธวัฒน์ วรวัชรบวรชัย (2567) กล่าวว่า การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Risk Reduction) ให้นักเรียนและบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมแผนฉุกเฉิน การซ้อมหนีไฟ การสอดแทรก หลักสูตร การบูรณาการ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน การทำยุทธศาสตร์เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้เพื่อ ป้องกันความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ซึ่งผู้มีบทบาทหลักในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ คือ นักวิชาการที่

เกี่ยวข้องกับหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ครู ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อช่วยกันพัฒนาและปรับตัวเมื่อเกิดภัยพิบัติ โดยการเริ่มจากการทำขอความช่วยเหลือ การลำดับการเรียนรู้ พร้อมทั้งสอดแทรกเข้าไปสู่บทเรียน ทำให้เกิดหลักสูตรบูรณาการ และมีการอบรมครูเพื่อเกิดความเข้าใจร่วมกัน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2563, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

สรุปได้ว่าการจัดการความปลอดภัยด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ หมายถึง การลดความเสี่ยงภัยซึ่งมีการจัดให้มีการอยู่เวรยามรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด การศึกษาถึงความคุ้มค่าและความปลอดภัยในชีวิตโดยส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตแก่ครู บุคลากรและนักเรียนทุกคน การปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลดความรุนแรงและความเสี่ยงอันตรายของพายุ การฝึกอบรมเชิงการป้องกันภัยให้กับครูและบุคลากรเพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา การสร้างแผนการจัดการวิกฤติฉุกเฉินที่เป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา มีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงและการรับรู้ การปรับตัวจากภัยพิบัติในสถานศึกษา

2. การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ภัยจากการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา ถือเป็นภัยหนึ่งที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย จิตใจ และอาจ เป็นอันตรายต่อชีวิตของผู้เรียน จึงได้จัดทำแนวทางการดำเนินมาตรการความปลอดภัยในการจัดกิจกรรม ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามขั้นตอน 5Ps เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้เรียน ในการทำกิจกรรม ทั้งกรณีพักแรมและไม่พักแรม หรือทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เช่น กิจกรรม ค่ายลูกเสือ - เนตรนารี กิจกรรมค่ายวิชาการ ทัศนศึกษา กิจกรรมในวันสำคัญ ฯลฯ ทำให้ผู้เรียนพร้อมรับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ในการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว รวมทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานศึกษาพิจารณาดำเนินการตามแนวทางที่กำหนด ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและบริบทของสถานศึกษา โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

2.1 การประเมินความเสี่ยงล่วงหน้า (Pre Risk-Assessment)

2.1.1 ความเสี่ยงจากการเดินทาง

2.1.2 ความเสี่ยงจากกิจกรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับไฟ สารเคมีอันตราย กิจกรรมโหลดโผน

2.1.3 ความเสี่ยงจากสถานที่และสิ่งแวดล้อม เช่น สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้แหล่งน้ำ ป่า หรือภูเขา ความแออัดของบริเวณที่จัดกิจกรรม

2.1.4 ความเสี่ยงจากสิ่งมีชีวิต เช่น แมลง หรือสัตว์มีพิษ

2.1.5 ความเสี่ยงจากผู้เรียน เช่น การเล่นต่อสู้ การหยอกล้อกลั่นแกล้ง การออกนอกบริเวณ ที่จัดกิจกรรม การลักลอบนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สิ่งเสพติด หรือพกพาอาวุธ เข้าไปในสถานที่จัดกิจกรรม

2.2 การวางแผน (Planning)

2.2.1 กำหนดผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรม ในการจัดทำแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน โดยพิจารณาข้อมูลจากการประเมินความเสี่ยงในการเตรียมการและวางแผนการจัดกิจกรรม ตั้งแต่เริ่มต้น จนกระทั่งสิ้นสุดกิจกรรมอย่างรัดกุม

2.2.2 กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นนั้นให้ยึดความปลอดภัยของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นอันดับแรก ไม่ควรจัดกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิด อันตรายต่อชีวิต หรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน

2.2.3 หากมีการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษาควรจัดในบริเวณใกล้เคียง ควรระเว้นการเดินทางระยะไกลหากไม่จำเป็น

2.2.4 กำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมย่อยพร้อมทั้งระบุหมายเลขโทรศัพท์เป็นลายลักษณ์อักษร

2.2.5 จัดทำบัญชีรายชื่อบุคคล/หน่วยงานพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เช่น นายก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สถานีตำรวจ สถานพยาบาล หน่วยกู้ภัย หน่วยดับเพลิง ฯลฯ เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ทราบ เพื่อการประชาสัมพันธ์และการติดต่อประสานงานได้ทันที กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

2.3 การป้องกัน (Prevention)

2.3.1 การป้องกันภัยจากการจัดกิจกรรม

1) จัดทำข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับโรคประจำตัว การแพ้อาหาร หมายเลขโทรศัพท์ผู้ปกครอง

2) จัดให้มีครู หรือบุคลากร ซึ่งทำหน้าที่ควบคุม ดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน หรือจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอดเวลาจัดกิจกรรม

3) จัดให้มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลที่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน รวมทั้งมีครูหรือบุคลากร ที่มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ระหว่างการทำกิจกรรม

4) การจัดกิจกรรมต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน วัย เพศ และความสามารถ ของผู้เรียน หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เสี่ยงอันตรายหรือโหลดโผนเกินไป

5) ไม่ควรให้ผู้เรียนนำของมีค่าติดตัว เช่น เครื่องประดับ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันการสูญหาย และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หากจำเป็น ควรเน้นย้ำผู้เรียน เรื่องการรักษาสมบัติส่วนตัว หรือให้ผู้เรียนนำของมีค่าฝากไว้ที่ครู

6) ไม่อนุญาตให้นำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พกพาอาวุธ สิ่งเสพติด อุปกรณ์การเล่น การพนันเข้าไปในสถานที่จัดกิจกรรมหรือที่พัก

2.3.2 การป้องกันภัยจากการเดินทาง

1) สถานศึกษาดำเนินการสำรวจเส้นทางก่อน โดยเลือกเส้นทางที่ปลอดภัยที่สุด

2) ไม่ควรนำผู้เรียนออกเดินทางในเวลากลางคืน

3) ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางในช่วงฤดูฝน หรือเทศกาลสำคัญ เนื่องจากอาจมีความเสี่ยง ต่อการประสบอุบัติเหตุและการจราจรติดขัด

4) กรณีขับรถไกลกว่า 4 ชม. ควรจัดพนักงานขับรถ จำนวน 2 คน

5) กรณีที่เป็นการเดินทางในเส้นทางภูเขา ลาดชันและคดเคี้ยว ควรใช้รถโดยสารชั้นเดียว ในการเดินทาง

6) เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของผู้เรียน ให้สถานศึกษาพิจารณาจัดให้มีการประกันภัยการเดินทางแก่ผู้เรียน เว้นแต่สถานศึกษาได้จัดให้มีการประกันภัยที่คุ้มครอง กรณีดังกล่าวอยู่แล้ว ทั้งนี้ให้ยึดแนวทางปฏิบัติในการควบคุมดูแลความปลอดภัยเกี่ยวกับการจัดรถรับ - ส่ง เด็กนักเรียนของสถานศึกษา (โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0816.4/ว 340 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2564

2.4 การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย (Provide knowledge)

สถานศึกษาจัดให้มีการปฐมนิเทศก่อนจัดกิจกรรม เพื่อชี้แจงกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติในการใช้สถานที่ และการปฏิบัติตนขณะอยู่ในบริเวณที่จัดกิจกรรม ที่พักแรม หรือขณะทำกิจกรรม

2.5 การแสวงหาความร่วมมือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Partnership)

กรณีเกิดอุบัติเหตุหรือมีเหตุฉุกเฉิน ให้แจ้งและประสานงานกับผู้ดูแลสถานที่ บุคคลในท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน และ

แจ้งให้ผู้ปกครอง และผู้บังคับบัญชาทราบทันทีรวมทั้งให้สถานศึกษาพิจารณาเยียวยา ช่วยเหลือ ฟื้นฟูจิตใจผู้ประสบเหตุและครอบครัว หลังเกิดเหตุตามความเหมาะสม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

กนกอร อุณสถานนท์ (2563) ศึกษาเรื่องการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และเสนอแนวทางการบริหาร ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 361คน และทำการเลือกแบบเจาะจงในผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ในการตอบแบบสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ F-test ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD และการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารด้านความปลอดภัยแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย ด้านการให้บริการ ความปลอดภัย ด้านการจัดสวัสดิศึกษา และด้านสุขภาพอนามัย 3) แนวทางการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา คือ ควรมีการตรวจสอบสภาพอาคารให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ควรจัดให้มีป้ายหรือสัญลักษณ์เตือนในบริเวณที่จะเป็นอันตราย ควรจัดทำคู่มือการบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรสำรวจและจัดทำข้อมูลแหล่งมั่วสุ่มและแหล่งอบายมุขรอบๆ สถานศึกษา และควรจัดประชุมวางแผนการดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยของบุคลากรและนักเรียน

ศุภร ณะภานุ (2564) ศึกษาเรื่องการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาล เอกชน จังหวัดปทุมธานี วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อ (1) ศึกษาสภาพการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน และ (2) ศึกษาความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนระดับอนุบาล เอกชน จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าครู

อนุบาล หัวหน้างานพยาบาล และหัวหน้างานอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาเกี่ยวกับ สภาพการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า (1) ด้านการพัฒนาความปลอดภัยในโรงเรียนส่วนใหญ่ได้มอบหมายให้หัวหน้างานอาคารสถานที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการความปลอดภัย (2) ด้านการค้นหาปัญหา และเหตุการณ์บาดเจ็บ โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้สมุดบันทึกในการค้นหาปัญหา และเหตุการณ์บาดเจ็บ โดยมีการค้นหาปัญหาการบาดเจ็บ โดยการเฝ้าสังเกต และมีการดำเนินการสำรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็นประจำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (3) ด้านมุ่งสร้างความปลอดภัย 6 ด้าน พบว่าส่วนใหญ่ มีการดำเนินการสร้างความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียน ด้านระบบคุ้มครองเด็ก มีการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย การเดินทางไปกลับมีการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยในการเดินทาง และกำหนดความรับผิดชอบ ด้านกิจกรรมการเรียนมีการส่งเสริมกิจกรรมความปลอดภัย โดยการประชาสัมพันธ์ ด้านหลักสูตรความปลอดภัย มีการประชุมครู/คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำหลักสูตร ด้านแผนฉุกเฉินในโรงเรียน โดยส่วนใหญ่มีแผนระบบส่ง ต่อเด็กไปยังโรงพยาบาลที่ใกล้เคียง (4) ด้านมีนโยบาย แผน และกิจกรรมความปลอดภัยใน โรงเรียนอย่างต่อเนื่อง พบว่าโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนความปลอดภัย การใช้สนามกีฬา และสนามเด็กสำหรับความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ธีรยุทธ เมืองแมน (2566) ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 2) พัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 3) ประเมินประสิทธิผลของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นการวิจัยและพัฒนา มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาระบบ โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 469 คนได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาระบบ โดยการสังเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างมาใช้ร่างระบบแล้วตรวจสอบความเหมาะสม โดยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ขั้นตอนที่ 3 ประเมินประสิทธิผลของระบบที่พัฒนาขึ้น ใช้แบบประเมินประสิทธิผลภาพ มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ความต้องการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการพัฒนา

ระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ได้แก่ องค์ประกอบหลักของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามกรอบของระบบเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่วนที่ 3 เจาะลึกความสำเร็จ 3) ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ระบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

ศตวรรษ ฤวิธคำ (2566) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42- 43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน 2) เปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียนและรูปแบบศาสนาของโรงเรียน และ 3) ศึกษาแนวทางการดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 115 คน และการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 5 คน เครื่องมือคือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 และแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบอิสระ และทดสอบค่า แปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า 1) การจัดการความปลอดภัย โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามรูปแบบศาสนาของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน ดังนี้ 3.1) ด้านอาคารสถานที่ มีการปลูกฝังให้ทุกคนในโรงเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลอาคารสถานที่ 3.2) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย มีการประชุมและประสานขอความร่วมมือกับเกษตรกรในการแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ ร่วมกันรวมถึงการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี 3.3) ด้านการให้บริการความปลอดภัย มีการดำเนินกิจกรรมการ อบรมลดอุบัติเหตุโดยการแจกหมวกนิรภัยให้นักเรียน 3.4) ด้านหลักสูตรความปลอดภัย ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรด้านความปลอดภัยรอบด้าน 3.5) ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยในสุขอนามัยนักเรียน ได้จัดทำแนวทางการป้องกันควบคุมโรคติดต่อในโรงเรียน เพื่อให้ครูและนักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจ

ธนัทวัฒน์ วรวัชรบวรชัย (2567) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนมีความสำคัญสำหรับทุกคนในโรงเรียนเนื่องจากเป็นสถาบันที่ให้ความรู้สู่ความประสบความสำเร็จในชีวิตการศึกษาของนักเรียน รวมถึงความสุขในการทำงานของบุคลากรที่เป็นส่วนในการขับเคลื่อนองค์กรให้สำเร็จจากสถานการณ์ความรุนแรง ภัยพิบัติ สิ่งที่เป็นอันตรายทั้งต่อจิตใจ ชีวิตทรัพย์สินที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดหมายสามารถมีผลกระทบต่อบุคคลต่างๆภายในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารบุคลากร ครูต้องร่วมกันดำเนินงาน สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความปลอดภัย การมีแนวทางการ

ปฏิบัติความปลอดภัยในโรงเรียนให้เกิดขึ้นเพื่อทำให้เด็กนักเรียนเกิดความปลอดภัยสูงสุดอย่างเป็นรูปธรรม บุคลากรในโรงเรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงสามารถนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ดังนั้น การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนจึงเป็นภารกิจหลักของโรงเรียนที่จะต้องมียุทธศาสตร์เพื่อรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย 1) หลักการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ได้แก่ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน และการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ 2) การจัดการข้อบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียน ได้แก่ ภัยจากความรุนแรงของมนุษย์ ภัยจากอุบัติเหตุ ภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ์ และภัยจากสุขภาวะทางกายและจิตใจ และ 3) การป้องกัน การปลุกฝัง และการปราบปรามการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ได้แก่ การป้องกัน การปลุกฝัง และการปราบปราม สิ่งเหล่านี้จึงเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติงานเมื่อเกิดสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงที

สุเมธ ไทยกลาง (2565) ศึกษาเรื่องการพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัยในโรงเรียนวัดศรีวิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัย ในโรงเรียน 2) พัฒนาครูในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน และ 3) ประเมินผล การพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัยในโรงเรียนวัดศรีวิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของเคมมิสและแม็คแท็ก การวัดประกอบด้วย 4 ขั้นตอน 2 วงรอบ คือ การวางแผน การปฏิบัติการ การสังเกตผลและการสะท้อนผล กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 14 คน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบบันทึกการนิเทศ แบบประเมินความสามารถ และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการสังเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัย ใน โรงเรียนวัดศรีวิง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านป้องกันแก้ไขปัญหาสังคม ด้านความปลอดภัยในการเดินทาง ด้านการป้องกันความเสี่ยงภัยพิบัติทางธรรมชาติ และ ด้านอาคารและสิ่งแวดล้อม 2) การ ประเมินการพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างผลการพัฒนาครูในการใช้กิจกรรมสนับสนุนการ เรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัย ในโรงเรียนวัดศรีวิง ดำเนินการโดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ สังเกตพฤติกรรม การ ปฏิบัติการ ประเมิน ความรู้ความเข้าใจ และการนิเทศติดตาม พบว่า หลังจากการเข้าร่วมการพัฒนา ครูมีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน สูงขึ้นกว่าก่อน เข้าร่วมการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 01 และมีความสามารถในการจัดกิจกรรม

สนับสนุนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ผลการประเมินความพึงพอใจในการพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด

ศาศวัต ธนุนาจารย์ (2566) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารครูและการบริหารในโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานครด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน พบว่า ก) จำแนกตามอายุ: ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนในภาพรวม และมีเพียงด้านเดียวคือด้านภัยพิบัติ ที่ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข) จำแนกตามระดับการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูทั้งภาพรวมและรายด้าน 5 ด้านไม่แตกต่างกัน ค) จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งภาพรวมและรายด้าน 5 ด้านเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือ ผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ธีรยุทธ เมืองแมน (2566) ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย และ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามเกณฑ์การเสริมสร้างความปลอดภัยที่เป็นเลิศ (The Best Safety Practice) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมวิธี (Mixed Methodology) รูปแบบการวิจัยแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ (Exploratory Sequential Design) ซึ่งมีการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จาก

การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 9 คน ระยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 508 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Yamane และระยะที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 แบบสัมภาษณ์ ระยะที่ 2 แบบสอบถาม และระยะที่ 3 แบบประเมินรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 508 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบประเมินรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์เชิงปริมาณ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ 2) ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย ค่าดัชนีมีความสอดคล้องและค่าสถิติผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) ผลการประเมินในภาพรวมทุกด้านอยู่ระดับมากที่สุด และรูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบไปด้วย 3.1) ด้านการวางแผนและพัฒนากลยุทธ์สถานศึกษาปลอดภัย 3.2) ด้านการบริหารงบประมาณสถานศึกษาปลอดภัย 3.3) ด้านการนำองค์กร การอำนวยการ การปฏิบัติสถานศึกษาปลอดภัย 3.4) ด้านการกำหนดบุคลากรปฏิบัติหน้าที่สถานศึกษาปลอดภัย 3.5) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปลอดภัย 3.6) ด้านการบริหารเทคโนโลยีสถานศึกษาปลอดภัย 3.7) ด้านการรายงานผลการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย และ 3.8) ด้านการวัดผลและการประเมินผลลัพธ์การบริหารสถานศึกษาปลอดภัย

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Clemson (2017) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการเคมี ตามมาตรฐานของความปลอดภัย Occupational Safety and Health Administration (OSHA) ในส่วนของความปลอดภัย ในการใช้ห้องปฏิบัติการเคมี Occupational Exposure to Hazardous Chemicals in the Laboratory สรุปผลการศึกษาไว้ว่า ความปลอดภัยในการใช้ห้องปฏิบัติการเคมี ควรต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด มาตรฐานด้านความปลอดภัย ในการใช้ห้องปฏิบัติการเคมีที่มุ่งเน้น ในเรื่องการฝึกปฏิบัติการทดลอง สารเคมีอย่างปลอดภัย โดยการอบรมด้านความปลอดภัยในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับการใช้ห้องปฏิบัติการ เคมี เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้ห้องปฏิบัติการเคมี และการบาดเจ็บจากการปฏิบัติการ ทดลอง ในห้องปฏิบัติการเคมี

Elliont (2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมกับการกระจายอำนาจ ในโรงเรียน เพื่อกำหนดคุณภาพของโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง ครูอาจารย์

กับการรับรู้ของครูใหญ่ เกี่ยวกับความร่วมมือกันและการตัดสินใจร่วมกันในการปฏิบัติงาน เพื่อคุณภาพของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานย่อมส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียน ผู้วิจัยได้เสนอเพิ่มเติมว่าการจัดโครงสร้างการศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องประกอบด้วย การวางแผน การวัดและประเมินผล การสนับสนุนจากทุกภาคส่วน การส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการแบ่งการกระจายอำนาจให้ทั่วถึง เพียร์สัน (Pearson, 2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบ มีส่วนร่วมกับการรับรู้ประสิทธิผลของวิทยาลัยชุมชนในนอร์ทแคโรไลนา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้บริหาร คณะครู และเจ้าหน้าที่ในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมมี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับประสิทธิผล และพบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ของผู้บริหารไม่มีผลต่อการรับรู้ในประสิทธิผลของวิทยาลัย

(Bradshaw,(2022) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บรรยากาศของโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมที่ มุ่งเน้นความปลอดภัย การมีส่วนร่วม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ของสหรัฐอเมริกา (USDOE) ได้พัฒนาแบบจำลอง 3 ปัจจัยของบรรยากาศในโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย ความปลอดภัย การมีส่วนร่วม และสิ่งแวดล้อม พบว่า แบบจำลอง 3 ปัจจัยตามทฤษฎีของบรรยากาศ ในโรงเรียน ประกอบด้วย 1) ความปลอดภัย ได้แก่ การรับรู้ถึงความปลอดภัย การกลั่นแกล้งและ การรุกราน และการใช้ยา 2) การมีส่วนร่วม ได้แก่ ความเชื่อมโยงกับครู ความเชื่อมโยงกับนักเรียน การมีส่วนร่วมทางวิชาการ ความเชื่อมโยงกับโรงเรียน ความเสมอภาค และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

จากการศึกษาและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำนโยบายและการจัดการความปลอดภัยของกระทรวงศึกษาธิการเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วยสามเสาหลัก ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย และด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในบทนี้จึงเป็นการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 230 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 144 คน โดยเปิดจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษาโดยเทียบสัดส่วนจากประชากร และสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจนครบตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้ ดังแสดงตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงการสุ่มตัวอย่างสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ขนาด สถานศึกษา	สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวน ตัวอย่าง (คน)
ขนาดใหญ่	1.โรงเรียนอบจ.เมืองภูเก็ต	82	51
	2.โรงเรียนอบจ.บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502)	68	43
	3.โรงเรียนอบจ.บ้านนาบอน	40	25
ขนาดกลาง	1.โรงเรียนอบจ.บ้านไม้เรียบ (ตันติโกวิทย์ บำรุง)	25	16
ขนาดเล็ก	1.โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสาธิตร่วมพัฒนา	15	9
รวม		230	144

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นโดยศึกษาแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย ข้อที่ 1-12 (จำนวน 12 ข้อ)
- 2) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา ข้อที่ 13-21 (จำนวน 9 ข้อ)
- 3) ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ ข้อที่ 22-30 (จำนวน 8 ข้อ)

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด ในการวิจัยและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมขอบข่ายนิยามศัพท์และนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา ได้แก่ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอบจ. ภูเก็ต จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) แล้วนำผลการพิจารณาวิเคราะห์หา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (Index of item objective congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อดังนี้

+1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้

4. คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ส่วนข้อคำถามที่ขาดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีจำนวน 1 ข้อ และปรับปรุงข้อคำถามใหม่ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบบสอบถามชุดนี้มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่งเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ไปทดลองใช้ (Try out) กับครูในสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน

7. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ที่ผ่านการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, น. 202-204) ได้เท่ากับ 0.979

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ส่งถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เพื่อขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยระบบออนไลน์ (Google form) ไปยังสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

3.3 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาตรวจสอบ ความถูกต้อง สมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอนการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลแล้ว จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตาม ระเบียบวิธีทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการหาค่าความถี่ และร้อยละ

4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม และรายด้าน เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งทำให้ทราบระดับความ

คิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ซึ่งใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ในการแปลความหมาย (มนตรี สังข์ทอง, 2566, น. 78) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายความว่า การจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า การจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า การจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า การจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายความว่า การจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

4.4 วิเคราะห์ข้อความถามปลายเปิด โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งเป็นการสรุปและรวบรวม ข้อคำตอบที่เป็นข้อเสนอแนะในการจัดการความปลอดภัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เพื่อเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและนำมาวิเคราะห์ผลโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ ดังแสดงในตารางที่

4.1

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	15	10.42
หญิง	129	89.58
รวม	144	100.00
อายุ		
20-30 ปี	19	13.19
31-40 ปี	40	27.78
41-50 ปี	79	54.86
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	6	4.17
รวม	144	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	105	72.92
ปริญญาโท	39	27.08
รวม	144	100.00
ประสบการณ์การทำงาน		
1-10 ปี	80	55.56
11-20 ปี	46	31.94
มากกว่า 20 ปี	18	12.50
รวม	144	100.00
ขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน		
เล็ก	9	6.25
กลาง	16	11.11
ใหญ่	119	82.64
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 89.58 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 54.86 มีการศึกษาระดับปริญญา

ตรี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 72.92 มีประสบการณ์การทำงาน 1-10 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 82.64

ตอนที่ 2 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา และ ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย	3.65	.70	มาก
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา	3.50	.72	ปานกลาง
ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ	3.49	.76	ปานกลาง
รวม	3.56	.68	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56, SD=.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65, SD=.68$) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.50, SD=.72$) และด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49, SD=.76$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา
สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกใน
โรงเรียน ที่ปลอดภัย

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. สถานศึกษามีการบำรุงรักษาดูแลอาคารเรียนและอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้	3.40	1.06	ปานกลาง
2. อุปกรณ์ในอาคารมีความปลอดภัยและสภาพโครงสร้างอาคารที่ถูกต้อง	3.62	.96	มาก
3. สถานศึกษามีการตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมอ	3.39	.94	ปานกลาง
4. สถานศึกษามีการกำหนดแนวปฏิบัติหรือระเบียบในการใช้ห้องเรียน และติดสัญลักษณ์เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากอุปกรณ์ เครื่องมือ สารเคมีแสดงไว้อย่างชัดเจน มีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด	3.65	.78	มาก
5. สถานศึกษาจัดทำป้ายข้อควรระวังในจุดอันตรายมีการซ่อมแซมที่ชำรุด	3.51	.996	มาก
6. สถานศึกษาติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจรหรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติทุกอาคาร	3.78	1.087	มาก
7. สถานศึกษามีการสำรวจตรวจสอบครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ โดยจัดวางในสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย	3.51	.939	มาก
8. สถานศึกษามีการจัดทำข้อแนะนำและข้อควรระวังในการปฏิบัติงานและมีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด	3.65	.839	มาก
9. รั้วและประตูสถานศึกษาได้มาตรฐานความปลอดภัย ผู้รับผิดชอบหมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีการชำรุดก็รีบดำเนินการปรับปรุงซ่อมบำรุงหรือมีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ	3.97	.83	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10. สถานศึกษาจัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย	4.07	.94	มาก
11. สนามเด็กเล่น สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬามีการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย	3.64	.83	มาก
12. อุปกรณ์เครื่องเล่นมีน้อดยี่ตฐานและมีการตรวจสอบความแข็งแรงมั่นคง	3.68	1.07	มาก
รวม	3.65	.70	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65, SD = .70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษาจัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07, SD = .94$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานศึกษามีการตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39, SD = .94$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
13. สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์ที่อาจก่อให้เกิดอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ เช่น สายไฟฟ้า หม้อหุงต้ม เป็นต้น	3.70	.80	มาก
14. สถานศึกษามีการให้ความรู้และฝึกซ้อมนักเรียนในเรื่อง การดับไฟ การหนีไฟ การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ การซ้อมหนีไฟในสถานศึกษา	3.53	1.01	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
15. สถานศึกษามีการวางแผนรับสถานการณ์การเกิดอัคคีภัยไว้ล่วงหน้า	3.62	.96	มาก
16. สถานศึกษามีการจัดตั้งเครื่องดับเพลิงและอุปกรณ์การดับเพลิงอย่างเพียงพอ	3.47	.83	ปานกลาง
17. สถานศึกษามีการบำรุงรักษาอุปกรณ์การดับเพลิงให้พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที	3.30	.81	ปานกลาง
18. สถานศึกษามีการติดตามช่างพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากกรมอุตุนิยมวิทยา	3.74	.84	มาก
19. สถานศึกษามีการวางแผนป้องกันอุทกภัยล่วงหน้าและมีการจัดให้ความรู้ในการปฏิบัติการ ฝึกซ้อมตามแผนดังกล่าวแก่นักเรียน ครู และบุคลากร	3.47	1.09	ปานกลาง
20. สถานศึกษามีการจัดการให้ความรู้ในการปฏิบัติตน การแนะนำ การฝึกทักษะ การปฐมพยาบาลและฝึกซ้อมการหลบภัยจากแผ่นดินไหวแก่ครู นักเรียนและบุคลากร	3.31	1.10	ปานกลาง
21. สถานศึกษามีการวางแผนป้องกันธรณีพิบัติภัยและสึนามิสำหรับสถานศึกษา	3.39	1.18	ปานกลาง
รวม	3.50	.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.50, SD.= 72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการติดตามช่างพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากกรมอุตุนิยมวิทยา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =3.74, SD.= .84$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการบำรุงรักษาอุปกรณ์การดับเพลิงให้พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} =3.-0, SD.= .81$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา
สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้
รับปรับตัวจากภัยพิบัติ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความติด เห็น
22. สถานศึกษามีการลดความเสี่ยงภัยโดยการจัดให้มีการ อยู่เวรยามรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด	4.12	.94	มาก
23. สถานศึกษาได้ทำการศึกษาถึงความคุ้มค่าและความ ปลอดภัยในชีวิตโดยส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตแก่ครู บุคลากรและนักเรียนทุกคน	3.95	.92	มาก
24. สถานศึกษาได้ทำการปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลดความ รุนแรงและความเสี่ยงอันตรายของพายุ	3.15	1.04	ปานกลาง
25. สถานศึกษามีการฝึกอบรมเชิงการป้องกันภัยให้กับครู และบุคลากรเพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมในกรณี เกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา	3.33	1.10	ปานกลาง
26. สถานศึกษามีการสร้างแผนการจัดการวิกฤติฉุกเฉินที่ เป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา	3.37	1.01	ปานกลาง
27. สถานศึกษามีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติในกรณี เกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา	3.35	1.10	ปานกลาง
28. สถานศึกษาสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับ การลดความเสี่ยงและการรับรู้ การปรับตัวจากภัยพิบัติ ในสถานศึกษา	3.51	.97	มาก
29. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมให้กับครู บุคลากรและ นักเรียนได้เข้าร่วมเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัย พิบัติทุกภาคการศึกษา	3.42	1.11	ปานกลาง
30. สถานศึกษามีการจัดทำเอกสารและข้อมูลที่สำคัญเพื่อ เป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่อภัยพิบัติที่เกิดขึ้นใน สถานศึกษา	3.17	.87	ปานกลาง
รวม	3.49	.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49, SD.= 76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการลดความเสี่ยงภัยโดยการจัดให้มีการอยู่เวรยามรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12, SD.= 94$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาได้ทำการปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลดความรุนแรงและความเสี่ยงอันตรายของพายุ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15, SD.= 1.04$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ดังแสดงในตารางที่ 4.6 - 4.14

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย	3.09	0.65	3.72	0.68	-3.38	0.00
2. ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา	2.88	0.54	3.58	0.71	-3.64	0.00
3. ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ	3.18	0.93	3.52	0.74	-1.65	0.10
รวม	3.06	0.69	3.62	0.66	-3.09	0.00

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต พบว่า ครูที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุ

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.82	3	.94	1.94	.12
	ภายในกลุ่ม	67.59	140	.48		
	รวม	70.41	143			
2. ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.96	3	1.32	2.57	.06
	ภายในกลุ่ม	71.78	140	.51		
	รวม	75.75	143			
3. ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	6.06	3	2.02	3.63	.01
	ภายในกลุ่ม	77.85	140	.55		
	รวม	83.92	143			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.56	3	1.18	2.62	.06
	ภายในกลุ่ม	63.36	140	.45		
	รวม	66.93	143			

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ครูที่มีอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยสถิติ

LSD ดังตารางที่ 4.8 ส่วนด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุ

อายุ	ระดับการศึกษา			
	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป
$\bar{X}$	3.71	3.38	3.42	4.33
20-30 ปี	3.71	-	0.29	0.62
31-40 ปี	3.38	-	-0.03	-0.95*
41-50 ปี	3.42	-	-	-0.91*
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	4.33	-	-	-

*p < 0.01

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ครูที่มีอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มากกว่าครูที่มีอายุ 31-40 ปี และอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา

การจัดการความปลอดภัยของ สถานศึกษา	ระดับการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรี		ปริญญาโท			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย	3.56	0.73	3.92	0.54	-2.82	0.01*
2. ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา	3.39	0.69	3.81	0.76	-3.19	0.00*
3. ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ	3.39	0.80	3.73	0.61	-2.39	0.02
รวม	3.46	0.70	3.83	0.57	-2.99	0.00*

*p value < 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา และด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
1. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	4.16	2	2.08	4.43	.01*
	ภายในกลุ่ม	66.24	141	.47		
	รวม	70.41	143			
2. ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.91	2	1.46	2.82	.06
	ภายในกลุ่ม	72.83	141	.51		
	รวม	75.75	143			
3. ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	1.71	2	.85	1.46	.23
	ภายในกลุ่ม	82.21	141	.58		
	รวม	83.92	143			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.94	2	1.47	3.24	.04*
	ภายในกลุ่ม	63.98	141	.45		
	รวม	66.93	143			

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเปรียบเทียบรายด้าน พบว่าด้านอาคารสถานที่และสิ่ง

อำนาจความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ของประสบการณ์ในการทำงาน กับความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย

ประสบการณ์ ในการ		1-10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ทำงาน	$\bar{X}$	3.80	3.51	3.36
1-10 ปี	3.80	-	0.28*	0.44*
11-20 ปี	3.51		-	0.15
มากกว่า 20 ปี	3.36			-

*P-value < 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย กับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสบการณ์ในการทำงาน กับความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม

ประสบการณ์ ในการ		1-10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ทำงาน	$\bar{X}$	3.68	3.45	3.30
1-10 ปี	3.68	-	0.23	0.38*
11-20 ปี	3.45		-	0.14
มากกว่า 20 ปี	3.30			-

*P-value < 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม

แตกต่างกันมีประสบการณ์ ในการทำงาน มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

รายการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกในโรงเรียน ที่ ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3.58	2	1.79	3.78	.02*
	ภายในกลุ่ม	66.83	141	.47		
	รวม	70.41	143			
2. ด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติใน สถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.36	2	1.18	2.27	.10
	ภายในกลุ่ม	73.38	141	.52		
	รวม	75.75	143			
3. ด้านการศึกษาด้าน การลดความเสี่ยง และการรู้รับปรับตัว จากภัยพิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	.74	2	.37	.63	.53
	ภายในกลุ่ม	83.17	141	.59		
	รวม	83.92	143			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.03	2	1.01	2.21	.11
	ภายในกลุ่ม	64.89	141	.46		
	รวม	66.93	143			

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา กับความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย

ขนาดของสถานศึกษา		เล็ก	กลาง	ใหญ่
	$\bar{X}$	3.70	3.21	3.71
เล็ก	3.70	-	0.49	-0.01
กลาง	3.21		-	-0.50*
ใหญ่	3.71			-

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย แตกต่างกับครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองภูเก็ต จำนวน 3 คน ในแต่ละขนาดโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอบจ.เมืองภูเก็ตโรงเรียนอบจ.บ้านไม้เรียบ (ตันติโกวิทย์ บำรุง) และโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสาธิตร่วมพัฒนา ซึ่งได้สรุปประเด็นสำคัญที่ได้จากสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

4.1 การประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัย

สถานศึกษาควรมีการประเมินความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อม การเดินทาง และพฤติกรรมของนักเรียนและมาตรการรักษาความปลอดภัยตรวจสอบมาตรการความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียดเพื่อตรวจสอบปัจจัยที่อาจเป็นอันตราย เช่น สภาพแวดล้อม การเดินทาง และพฤติกรรมของนักเรียน”

“การปรับปรุงและตรวจสอบมาตรการความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันสมัย และตอบสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบัน”

4.2 การฝึกอบรมและการเตรียมพร้อม

สถานศึกษามีการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อรับมือสถานการณ์ภัยพิบัติในกรณีเกิด อัคคีภัย หรือเหตุการณ์อาชญากรรม ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การฝึกอบรมบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น การปฐมพยาบาล การดับเพลิง และการอพยพ”

“การจัดกิจกรรมฝึกซ้อมเหตุการณ์ฉุกเฉินให้กับนักเรียน เช่น การซ้อมอพยพในกรณีเกิดอัคคีภัย หรือเหตุการณ์อาชญากรรม”

4.3 การใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัย

สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีในการแจ้งเตือนผ่านมือถือหรือสื่อสารอื่น ๆ และตรวจสอบกล้องวงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ไม่ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การติดตั้งและตรวจสอบกล้องวงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ไม่ปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา”

“การใช้ระบบแจ้งเตือนฉุกเฉินผ่านมือถือหรือสื่อสารอื่น ๆ เพื่อให้สามารถแจ้งเตือน และตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว”

4.4 การสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย

สถานศึกษามีวัฒนธรรมองค์กรที่ปลอดภัย มีความตระหนักรู้และสามารถรับมือภัยพิบัติต่างๆ สร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยให้นักเรียนและบุคลากรรายงานเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยได้โดยไม่ต้องกลัวการถูกตำหนิ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยและเปิดเผยในสถานศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนและบุคลากรรู้สึกว่าเขาสามารถรายงานเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยได้โดยไม่ต้องกลัวการถูกตำหนิ”

“การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยผ่านกิจกรรมหรือการเรียนการสอน”

4.5 การทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานตำรวจ หน่วยแพทย์ และองค์กรชุมชนเพื่อเสริมสร้างมาตรการความปลอดภัย”

“การจัดการประชุมหรือเวิร์กช็อปกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อให้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงเรียน”

4.6 การติดตามและประเมินผล

สถานศึกษามีการวิเคราะห์ และการกำกับติดตามข้อมูลเหตุการณ์อย่างเป็นระบบเพื่อปรับปรุงมาตรการรักษาความปลอดภัย ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อปรับปรุงมาตรการความปลอดภัย”

“การประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ และทำการปรับปรุงตามความจำเป็น”

4.7 การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานศึกษามีการตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานและบำรุงรักษาอาคารเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้งาน มีการจัดตั้งพื้นที่ปลอดภัย เช่น จุดรวมพลเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และการจัดเส้นทางอพยพที่ชัดเจนและสะดวกต่อการเข้าถึงของนักเรียน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การตรวจสอบและบำรุงรักษาอาคารเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้งานอุปกรณ์หรือโครงสร้างที่เสื่อมสภาพ”

“การจัดตั้งพื้นที่ปลอดภัย เช่น จุดรวมพลเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และการจัดเส้นทางอพยพที่ชัดเจนและสะดวกต่อการเข้าถึง”

4.8 การจัดการสุขภาพและสวัสดิภาพ

สถานศึกษามีระบบบริการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีบริการทางการแพทย์หรือห้องพยาบาลที่มีบุคลากรดูแลสุขภาพของนักเรียน มีการดูแลสุขภาพจิตจากผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษาช่วยนักเรียนที่มีปัญหาด้านอารมณ์หรือพฤติกรรมสามารถกลับมาสู่สภาวะปกติได้ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การมีบริการทางการแพทย์หรือห้องพยาบาลที่มีบุคลากรที่มีความสามารถดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม”

“การให้การดูแลสุขภาพจิตและการสนับสนุนด้านสวัสดิการ เช่น การให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านอารมณ์หรือพฤติกรรมสามารถกลับมาสู่สภาวะปกติได้”

4.9 การจัดการสภาพแวดล้อมออนไลน์

สถานศึกษาให้ความรู้และสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ปลอดภัยแก่นักเรียนเกี่ยวกับภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น การถูกคุกคามทางออนไลน์ การล่วงละเมิด การเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล การใช้งานเครือข่ายภายในโรงเรียน มีระบบป้องกันภัยและการตรวจสอบติดตามการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ การให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น การถูกคุกคามทางออนไลน์ การล่วงละเมิด และการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล”

“การใช้ระบบป้องกันภัยและการตรวจสอบการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา เช่น การกรองเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม และการติดตามการใช้งานเครือข่ายภายในโรงเรียน”

4.10 การจัดการปัญหาและการป้องกันการกระทำที่ผิดกฎหมาย

สถานศึกษามีมาตรการการป้องกันปัญหาการกระทำที่ผิดกฎหมาย การให้ความรู้เมื่อเกิดเหตุร้าย ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การกำหนดนโยบายและกฎระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในสถานศึกษา การป้องกันการกลั่นแกล้ง การใช้สารเสพติด และการกระทำที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ”

“การสร้างระบบการแจ้งเบาะแสและการสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่ามีช่องทางที่จะรายงานปัญหาหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้”

4.11 การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครอบครัวและโรงเรียน

สถานศึกษาเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการสื่อสารกับผู้ปกครองเกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัยและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง ชุมชน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและครอบครัว การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตการเรียนรู้ของนักเรียน”

“การสื่อสารกับผู้ปกครองเกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัยและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจและสนับสนุนการดำเนินการของโรงเรียน”

4.12 การพัฒนาบุคลากรและการสนับสนุนการทำงานเป็นทีม

สถานศึกษามีการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาด้านการจัดการความปลอดภัยและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน มีทีมงานครูและบุคลากรรับผิดชอบเมื่อเกิดภัยพิบัติทันที ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาด้านการจัดการความปลอดภัยและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน”

“การส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสนับสนุนระหว่างทีมงานในสถานศึกษา
เพื่อให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกัน”

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยขอเสนอ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1.1.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 230 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 2567)

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 144 คน โดยเปิดจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษาโดยเทียบสัดส่วน และสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจนครบตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา การหาคุณภาพของเครื่องมือมีตรงเชิงเนื้อหา Content

Validity) ของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 และ ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ .979 ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของครูในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 144 คน ดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยระบบกุลเกิดฟอร์ม (Google form) ไปยังสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง จากนั้นทำการตรวจสอบ แบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมารวม ทั้งสิ้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์จำนวน 144 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม และรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดสถานศึกษา โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

1.3 สรุปผลการวิจัย

1.3.1 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด พบว่าด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

1) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษาจัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานศึกษามีการตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

2) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการติดตามข่าวพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ

จากกรมอุตุนิยมวิทยา อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการบำรุงรักษา อุปกรณ์การดับเพลิงให้พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที อยู่ในระดับปานกลาง

3) ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามี การลดความเสี่ยงภัยโดยการจัดให้มีการอยู่เวรยามรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด อยู่ในระดับ มาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาได้ทำการปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลด ความรุนแรงและ ความเสี่ยงอันตรายของพายุ อยู่ในระดับปานกลาง

1.3.2 ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สรุป ผลได้ดังนี้

1) ครูที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย ของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย และด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ครูที่มีอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของ สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

3) ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความ ปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย ด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา และด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัย พิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการ จัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย และ ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่

ปลอดภัยของสถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3.3 แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

1) การประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัย

สถานศึกษาควรมีการประเมินความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อม การเดินทาง และพฤติกรรมของนักเรียนและมาตรการรักษาความปลอดภัย เช่น การประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียดเพื่อตรวจสอบปัจจัยที่อาจเป็นอันตราย ได้แก่ สภาพแวดล้อม การเดินทาง และพฤติกรรมของนักเรียน การปรับปรุงและตรวจสอบมาตรการความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันสมัยและตอบสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

2) การฝึกอบรมและการเตรียมพร้อม

สถานศึกษามีการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อรับมือสถานการณ์ภัยพิบัติในกรณีเกิดอัคคีภัย หรือเหตุการณ์อาชญากรรม เช่น การฝึกอบรมบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉิน ได้แก่ การปฐมพยาบาล การดับเพลิง และการอพยพ การจัดกิจกรรมฝึกซ้อมเหตุการณ์ฉุกเฉินให้กับนักเรียน เช่น การซ้อมอพยพในกรณีเกิดอัคคีภัย หรือเหตุการณ์อาชญากรรม

3) การใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัย

สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีในการแจ้งเตือนผ่านมือถือหรือสื่อสารอื่นๆ และตรวจสอบกล้องวงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ไม่ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ เช่น การติดตั้งและตรวจสอบกล้องวงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ไม่ปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา

4) การสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย

สถานศึกษามีวัฒนธรรมองค์กรที่ปลอดภัย มีความตระหนักรู้และสามารถรับมือภัยพิบัติต่างๆ สร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยให้นักเรียนและบุคลากรรายงานเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยได้โดยไม่ต้องกลัวการถูกตำหนิ เช่น การสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยและเปิดเผยในสถานศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนและบุคลากรรู้สึกรู้สึกว่าพวกเขาสามารถรายงานเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยได้ การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยผ่านกิจกรรมหรือการเรียนการสอน

5) การทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานตำรวจ หน่วยแพทย์ และองค์กรชุมชนเพื่อเสริมสร้างมาตรการความปลอดภัย การจัดการ

ประชุมหรือเวิร์กช็อปกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อให้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงเรียน

6) การติดตามและประเมินผล

สถานศึกษามีการวิเคราะห์ และการกำกับติดตามข้อมูลเหตุการณ์อย่างเป็นระบบ เพื่อปรับปรุงมาตรการรักษาความปลอดภัย เช่น การประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ และทำการปรับปรุงตามความจำเป็น

7) การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานศึกษามีการตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานและบำรุงรักษาอาคารเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้งาน มีการจัดตั้งพื้นที่ปลอดภัย เช่น จุดรวมพลเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และการจัดเส้นทางอพยพที่ชัดเจนและสะดวกต่อการเข้าถึงของนักเรียน การตรวจสอบและบำรุงรักษาอาคารเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้งานอุปกรณ์หรือโครงสร้างที่เสื่อมสภาพ

8) การจัดการสุขภาพและสวัสดิภาพ

สถานศึกษามีระบบบริการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีบริการทางการแพทย์หรือห้องพยาบาลที่มีบุคลากรดูแลสุขภาพของนักเรียน มีการดูแลสุขภาพจิตจากผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษาช่วยนักเรียนที่มีปัญหาด้านอารมณ์หรือพฤติกรรมสามารถกลับมาสู่สภาวะปกติได้ เช่น การให้การดูแลสุขภาพจิตและการสนับสนุนด้านสวัสดิการ เช่น การให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านอารมณ์หรือพฤติกรรมสามารถกลับมาสู่สภาวะปกติได้

9) การจัดการสภาพแวดล้อมออนไลน์

สถานศึกษาให้ความรู้และสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ปลอดภัยแก่นักเรียนเกี่ยวกับภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น การถูกคุกคามทางออนไลน์ การล่วงละเมิด การเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล การใช้งานเครือข่ายภายในโรงเรียน มีระบบป้องกันภัยและการตรวจสอบติดตามการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา เช่น การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ การให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น การถูกคุกคามทางออนไลน์ การล่วงละเมิด และการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล การใช้ระบบป้องกันภัยและการตรวจสอบการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา เช่น การกรองเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม และการติดตามการใช้งานเครือข่ายภายในโรงเรียน

10) การจัดการปัญหาและการป้องกันการกระทำที่ผิดกฎหมาย

สถานศึกษามีมาตรการการป้องกันการกระทำที่ผิดกฎหมาย การให้ความรู้เมื่อเกิดเหตุร้าย เช่น การกำหนดนโยบายและกฎระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในสถานศึกษา การป้องกันการกลั่นแกล้ง การใช้สารเสพติด และการกระทำที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ การสร้างระบบการแจ้งเบาะแสและการสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่ามีช่องทางที่จะรายงานปัญหาหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

11) การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครอบครัวและโรงเรียน

สถานศึกษาเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการสื่อสารกับผู้ปกครองเกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัยและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องระหว่างสถานศึกษากับ ผู้ปกครอง ชุมชน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและครอบครัว การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตการเรียนรู้ของนักเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครองเกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัยและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจและสนับสนุนการดำเนินการของโรงเรียน

12) การพัฒนาบุคลากรและการสนับสนุนการทำงานเป็นทีม

สถานศึกษามีการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาด้านการจัดการความปลอดภัยและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน มีทีมงานครูและบุคลากรรับผิดชอบเมื่อเกิดภัยพิบัติทันที เช่น การส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสนับสนุนระหว่างทีมงานในสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกัน

2. อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1.1 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ที่มีการจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัยอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดูแลสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยสำหรับนักเรียน ครู และ

บุคลากรทุกคน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาจำนวนมาก เช่น จังหวัดภูเก็ต มีการจัดการความปลอดภัยที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้น ภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น สึนามิ และพายุไต้ฝุ่น การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาในพื้นที่นี้จำเป็นต้องมีแผนรับมือที่ครอบคลุมและพร้อมใช้งาน ซึ่งรวมถึงการฝึกซ้อมอพยพและการเตรียมความพร้อมในการจัดการกับสถานการณ์ฉุกเฉิน การจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีการบำรุงรักษาดูแลอาคารเรียนและอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ อุปกรณ์ในอาคารมีความปลอดภัยและสภาพโครงสร้างอาคารที่ถูกต้อง การตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของศตวรรษ ฤวิลา (2566) ศึกษาเรื่องการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42- 43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับมาก

2.1.2 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการงบประมาณ และการกำกับติดตามตรวจสอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการบริหารจัดการภัยพิบัติ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้จัดการภัยพิบัติได้ อย่างเต็มที่ เช่น การจัดหาอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น การฝึกอบรม หรือการซ้อมแผนการจัดการภัยพิบัติ รวมทั้งการให้ความรู้และทักษะในการจัดการภัยพิบัติอาจยังไม่แพร่หลายเพียงพอในกลุ่มบุคลากรของสถานศึกษา การขาดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องทำให้การเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติไม่สมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนัทวัฒน์ วรวัชรบรรชัช (2567) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนจึงเป็นภารกิจหลักของโรงเรียนที่จะต้องมีนโยบายเพื่อรักษาความปลอดภัย หลักการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ได้แก่ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน และการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

2.1.3 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ขาดการ ฝึกซ้อมหรือการเตรียมความพร้อมที่เพียงพอสำหรับการเผชิญกับภัยพิบัติจริง การขาดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานด้านภัยพิบัติ หรือชุมชน อาจส่งผลให้การจัดการความปลอดภัยไม่สามารถบูรณาการและครอบคลุมได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเมธ ไทยกลาง (2565) ศึกษาเรื่องการพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัยในโรงเรียนวัดศิรีวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

การศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความปลอดภัย ในโรงเรียนวัดคีรีวง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการป้องกันความเสี่ยงภัย พิบัติทางธรรมชาติพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการจัดให้ความรู้ ในการปฏิบัติตนการแนะนำการฝึกทักษะการปฐมพยาบาลและฝึกซ้อมการหลบภัยจากแผ่นดินไหว แก่นักเรียน ครู และบุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ มีการให้ ความรู้และฝึกซ้อมนักเรียนในเรื่อง การดับไฟ การหนีไฟ การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ การซ้อมหนีไฟในสถานศึกษา และมีการวางแผน การก่อสร้างอาคารในพื้นที่เสี่ยงภัยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่พร้อมทั้งวางระบบการระบายน้ำและ แนวป้องกัน อุทกภัย และมีการจัดให้ความรู้ในการอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับทักษะความปลอดภัยทาง น้ำ

2.2 เปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สามารถอภิปราย ผลได้ดังนี้

2.2.1 ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของ สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกใน โรงเรียนที่ปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ จาก ประสบการณ์ส่วนบุคคล มุมมองทางเพศ และบทบาททางสังคมที่แต่ละเพศรับรู้และประสบมา กล่าวคือ ครูเพศชายอาจให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแรง เช่น ความปลอดภัยของอาคาร และสิ่งปลูกสร้างมากกว่า เนื่องจากความรู้สึถึงความมั่นคงและความสามารถในการปกป้องตัวเอง และผู้อื่นจากภัยอันตราย ครูเพศหญิงอาจมีความสนใจในความสะอาดสบายและความปลอดภัยใน รายละเอียด เช่น การออกแบบพื้นที่ให้เหมาะสมกับการใช้งานสำหรับนักเรียนทุกเพศทุกวัย และการ จัดพื้นที่ที่เอื้อต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของธนัทวัฒน์ วรวัชร บวรชัย (2567) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ต่างกัน

2.2.2 ครูที่มีอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของ สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรับรู้ ปรับตัวจากภัยพิบัติ แตกต่างกัน โดยครูที่มีอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการ ความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มากกว่าครูที่มีอายุ 31-40 ปี และอายุ 41-50 ปี เป็นเพราะครูที่มีอายุมากกว่ามักมีประสบการณ์การทำงานที่ยาวนานและอาจเคย ประสบกับสถานการณ์ภัยพิบัติหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องมาก่อน ทำให้มีมุมมองที่แตกต่าง และอาจ มองเห็นความสำคัญของการเตรียมตัวและการจัดการความปลอดภัยมากกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า

ขณะที่ครูที่มีอายุน้อยกว่าได้รับการฝึกอบรมหรือการศึกษาในเรื่องการจัดการความเสี่ยงและภัยพิบัติที่ทันสมัยมากกว่า เนื่องจากเทคโนโลยีและแนวคิดใหม่ ๆ ได้รับการบูรณาการเข้าไปในหลักสูตรการศึกษาในช่วงเวลาที่เรียนอยู่ ซึ่งอาจทำให้พวกเขามีความคิดเห็นที่แตกต่างจากครูที่มีอายุมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของศาสตราจารย์ (2566) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนในภาพรวม และมีเพียงด้านเดียวคือด้านภัยพิบัติ ที่ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.3 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา และด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ แตกต่างกันอาจเป็นเพราะ ระดับการศึกษาอาจส่งผลต่อการศึกษาและแนวคิดอย่างเป็นระบบ ครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า มีความรู้ทางวิชาการ และศึกษาค้นคว้าและแนวคิดอย่างเป็นระบบ ทำให้มองเห็นปัญหาจากหลายมุมมอง และมีความคิดเชิงวิพากษ์มากกว่า รวมทั้งตระหนักถึงความสำคัญของมาตรการความปลอดภัย เช่น การบริหารจัดการภัยพิบัติ และการลดความเสี่ยงได้ดีกว่า การให้ความสำคัญกับรายละเอียดและมาตรการที่ซับซ้อนกว่า ซึ่งอาจนำไปสู่ความเห็นที่แตกต่างจากครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ที่อาจมองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องรองหรือไม่จำเป็น สอดคล้องกับงานวิจัยของศาสตราจารย์ (2566) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนในภาพรวม และมีเพียงด้านเดียวคือด้านภัยพิบัติ ที่ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกันตามระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย และด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา แตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์น้อยอาจมองเห็นปัญหาหรือแนวทางการจัดการที่แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์มากขึ้น เนื่องจากอาจยังไม่เคยเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของสถานศึกษา รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ทำให้มีการปฏิบัติงานตามนโยบายและกระบวนการที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจทำให้มีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกันเกี่ยวกับวิธีการจัดการความปลอดภัย ขณะที่โรงเรียนแต่ละแห่งมีวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลให้ครูมีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกันเกี่ยวกับวิธีการดูแลรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรยุทธ เมืองแมน (2566) ศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 มีความแตกต่างกันตามประสบการณ์ทำงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

2.2.5 ครูในสถานศึกษาขนาดที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย แตกต่างกัน โดยที่ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย มากกว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก บริเวณ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กว่ามีจำนวนพื้นที่ในการจัดการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่า ซึ่งส่งผลให้ความต้องการและการจัดการความปลอดภัยมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากสถานศึกษาขนาดเล็ก รวมทั้งโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่หรือมีนักเรียนจำนวนมาก อาจได้รับงบประมาณหรือทรัพยากรในการจัดการความปลอดภัยที่มากกว่า ทำให้ครูในโรงเรียนเหล่านี้อาจมองว่าโรงเรียนของตนมีความปลอดภัยมากกว่า ขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กอาจประสบปัญหาการขาดแคลนทรัพยากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกอร อุ้นสถานนท์ (2563) ศึกษาเรื่องการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารด้านความปลอดภัยแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดสิ่งแวดลอมให้ปลอดภัย ด้านการให้บริการ ความปลอดภัย ด้านการจัดสวัสดิศึกษา และด้านสุขภาพอนามัย

2.3 แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต อภิปรายผลได้ดังนี้

2.3.1 แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต คือ การประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัยการประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียดเพื่อตรวจสอบปัจจัยที่อาจเป็นอันตราย เช่น สภาพแวดล้อม การเดินทาง และพฤติกรรมของนักเรียน รวมทั้งการปรับปรุงและตรวจสอบมาตรการความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันสมัยและตอบสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบัน อาจเป็นเพราะการประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัยเป็น

กระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในทุกสถานการณ์ โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงสูง เช่น โรงเรียนหรือสถานที่ที่มีคนจำนวนมากอยู่รวมกัน การประเมินความเสี่ยงช่วยให้เราสามารถระบุปัจจัยที่อาจเป็นอันตรายล่วงหน้า เช่น สภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย การเดินทางที่อาจเสี่ยงอันตราย หรือพฤติกรรมของนักเรียนที่อาจนำไปสู่สถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย การประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียดและต่อเนื่องยังช่วยให้เราสามารถปรับปรุงมาตรการความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการตรวจสอบและปรับปรุงมาตรการเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอทำให้มาตรการความปลอดภัยทันสมัยและตอบสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มความปลอดภัยให้กับทุกคนที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกอร อุ่นสถานนท์ (2563) ศึกษาเรื่องการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่าแนวทางการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร คือ ควรมีการตรวจสอบสภาพอาคารให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ควรจัดให้มีป้ายหรือสัญลักษณ์เตือนในบริเวณที่จะเป็นอันตราย ควรจัดทำคู่มือ การบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรสำรวจและจัดทำข้อมูลแหล่งมีวัสดุและแหล่งอบายมุขรอบ ๆ สถานศึกษา และควรจัดประชุมวางแผนการดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยของบุคลากรและผู้เรียน

2.3.2 สถานศึกษาควรจัดการฝึกอบรมและการเตรียมพร้อม ได้แก่ การฝึกอบรมบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น การปฐมพยาบาล การดับเพลิง และการอพยพ อีกทั้งการจัดกิจกรรมฝึกซ้อมเหตุการณ์ฉุกเฉินให้กับนักเรียน เช่น การซ้อมอพยพในกรณีเกิดอัคคีภัย หรือเหตุการณ์อาชญากรรม อาจเป็นเพราะการฝึกอบรมและการฝึกซ้อมทำให้บุคลากรและนักเรียนรู้จักวิธีการปฏิบัติตนในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งสามารถลดความเสี่ยงในการบาดเจ็บหรือเสียชีวิตได้เมื่อเกิดเหตุการณ์จริงขึ้น การฝึกซ้อมช่วยเตรียมความพร้อมทางจิตใจให้กับบุคลากรและนักเรียน ทำให้ไม่เกิดความตื่นตระหนกมากเกินไปในเวลาที่เกิดเหตุฉุกเฉินจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของนิษฐารุา พิระชัยภาวงศ์ (2567) ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่าด้านการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านความปลอดภัย โดยมีการกำหนดแผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยที่ชัดเจน ควรจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงที่เน้นการทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างสถานที่อย่างสม่ำเสมอ เช่น การตรวจสอบระบบการรักษาความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ การฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเหตุฉุกเฉิน และการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้ถึงความสำคัญของความปลอดภัยในทุกที่ทุกเวลา

2.3.3 สถานศึกษาควรมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัย โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ไม่ปลอดภัย มีการใช้ระบบแจ้งเตือนฉุกเฉินผ่านมือถือหรือสื่ออื่น ๆ เพื่อให้สามารถแจ้งเตือนและตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว อาจเป็นเพราะกล้องวงจรปิด

สามารถช่วยป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้โดยการเฝ้าระวังและบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ เมื่อมีคนที่รู้ว่า มีกล้องวงจรปิดติดตั้งอยู่ พวกเขาอาจหลีกเลี่ยงการกระทำที่ผิดกฎหมาย อีกทั้งระบบแจ้งเตือนฉุกเฉิน ผ่านมือถือหรืออุปกรณ์สื่อสารอื่น ๆ ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทันที และสามารถตอบสนองอย่างรวดเร็วเพื่อป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์ การมีเทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้คนในพื้นที่นั้น ๆ ว่าพวกเขาจะได้รับการปกป้องและได้รับความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา ก้อยชูสกุล และคณะ (2559) ได้กล่าวถึง การลดความเสี่ยงภัยอันตรายด้วยการให้บริการความปลอดภัย การติดตั้งไฟฟ้าให้สว่างทั่วถึงและเพียงพอต่อการใช้งาน การติดตั้งระบบสายดิน การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) รวมถึงสื่อและเทคโนโลยีที่มีผลต่อความมั่นคงปลอดภัย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

3.1.1 ด้านการส่งเสริมการดูแลอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษาและตรวจสอบอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งครุภัณฑ์ สนามเด็กเล่น สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ โดยเฉพาะการซ่อมแซมโครงสร้างและอุปกรณ์ที่อาจเสื่อมสภาพ มีการจัดทำป้ายข้อควรระวังในจุดอันตรายที่ชำรุด มีการปลูกต้นไม้เป็นแนวกันเพื่อลดความรุนแรงและความเสี่ยงอันตรายเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน

3.1.2 ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา ควรเพิ่มการให้ความรู้และฝึกอบรมครู นักเรียน และบุคลากรให้เข้าใจเกี่ยวกับจัดการภัยพิบัติ โดยการฝึกซ้อมการอพยพไฟไหม้และการใช้เครื่องมือดับเพลิงอย่างสม่ำเสมอ การหลบภัยจากแผ่นดินไหว อุทกภัยเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในโรงเรียน

3.1.3 ด้านการจัดการด้านความรู้เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงและการรับมือภัยพิบัติ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอบรมเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น การปลูกฝังการรู้รับและปรับตัวจากภัยธรรมชาติ มีการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ข่าวสารภัยพิบัติเพื่อสร้างการตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการป้องกันภัยพิบัติ

3.1.4 ด้านการจัดการและบำรุงรักษาอุปกรณ์ความปลอดภัยในโรงเรียน โรงเรียนควรจัดหาถังดับเพลิงและอุปกรณ์ความปลอดภัยอื่นๆ ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อขนาดของโรงเรียน

พร้อมทั้งดูแลให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ทันที โดยมีการตรวจสอบและบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ

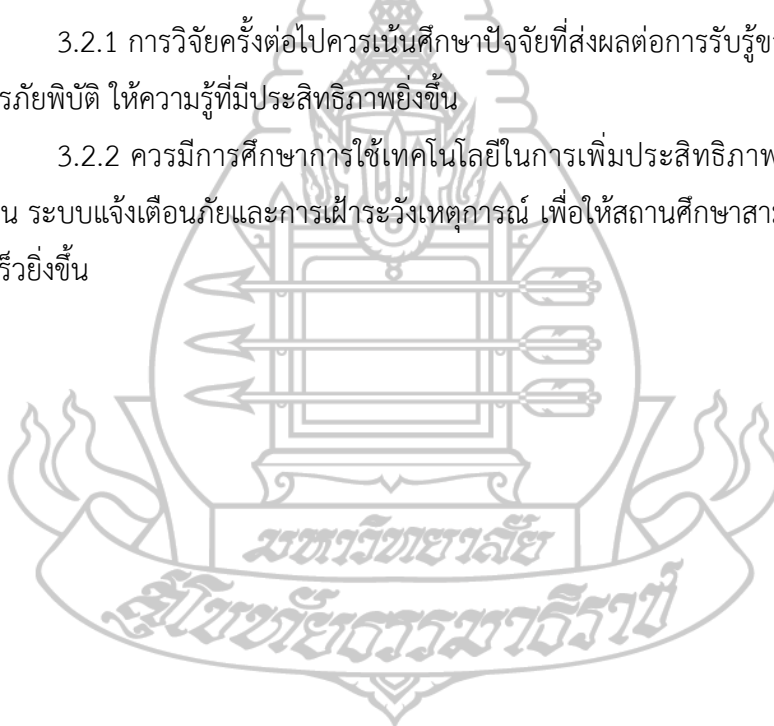
3.1.5 ด้านการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการความปลอดภัยของโรงเรียน โรงเรียนควรสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานภายนอกในการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ โดยเฉพาะการรับข้อมูลสถานการณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา เพื่อเตรียมความพร้อมและแจ้งเตือนภัยอย่างทันทั่วถึง

3.1.6 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ควรมีนโยบายในการสนับสนุนการจัดการเมื่อเกิดภัยพิบัติและมีแผนเผชิญเหตุ สำหรับสถานศึกษาในสังกัด ในด้านการอพยพ เคลื่อนย้าย การหลบภัยเมื่อเกิดภัยพิบัติ ต่างๆเช่น แผ่นดินไหว สึนามิ แผ่นดินถล่ม น้ำท่วม และมีช่องทางในการสื่อสารกับสถานศึกษาในสังกัดเพื่อดูแลนักเรียนผู้ประสบภัยพิบัติอย่างทันทั่วถึง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรเน้นศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ของครูและนักเรียนในการจัดการภัยพิบัติ ให้ความรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2.2 ควรมีการศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการความปลอดภัย เช่น ระบบแจ้งเตือนภัยและการเฝ้าระวังเหตุการณ์ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถรับมือกับภัยพิบัติได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. (2560). 15 ปี ปภ. สานพลัง “ประชารัฐ” จัดการสาธารณภัยเชิงรุก ขับเคลื่อน Thailand 4.0 มุ่งสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน. จาก <http://www.disaster.go.th/th/cdetail-12035-news-207-1/>
- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2556). การลดความเสี่ยง จากสาธารณภัย. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด กระทรวงมหาดไทย.
- กนกอร อุ่สถานนท์. (2563). การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ. 3 (1). 465-474.
- กมลทิพย์ เสี่ยงมชื่น. (2562). ความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานบริษัท เอ็ม.เอส.เพริสท์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด [การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กัมปนาท นาคบัว. (2565). การศึกษาแนวทางการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาพิเศษโลก เขต 1 [การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต].
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565. กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). สพฐ. เตรียมความพร้อมการเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เน้นความปลอดภัย เข้าถึงนักเรียนรายบุคคล.
- ชฎาพร สุขสิริวรรณ. (2550). คู่มือโรงเรียนปลอดภัย. ศูนย์วิจัยเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย และป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี.
- ทวิตา กมลเวช. (2554). คู่มือการจัดการภัยพิบัติท้องถิ่น. บริษัท ธรรมดาเพรส จำกัด.
- ธนัทวัฒน์ วรวัชรบวรชัย. (2567). การพัฒนารูปแบบการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล. 10(1). 37-49.
- ธีรยุทธ เมืองแมน. (2566). การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. Journal of Roi Kaensarn Academi. 8(11). 251-265.

- นิษัฎฐา พีระชัยภาวงศ์. (2567). รูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 9(7). 785-801.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). สุวีริยาสาส์น.
- ปรางทิพย์ เจียมกลิ่น. (2563). การถอดบทเรียนความสำเร็จของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนต้นแบบ อาหารกลางวันดีเด่นระดับประเทศในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 6(7), 14-32.
- เปมิกา ไทยชัยภูมิ. (2563). *การศึกษาบทบาทครูในการส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยของเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พชฎ นรสิงห์. (2567). การบริหารแบบมีส่วนร่วมด้านการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา. *วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น*. 11(2), 107-109.
- พระมหาอาคม อตถเมธี. (2564). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจังหวัดเลย. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*. 1(2), 35-47.
- พงศราญ ไกรดำ. (2565). *การประเมินโครงการสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พร้อมพิไล บัวสุวรรณ. (2551). การพัฒนากรอบแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา. *วารสารรายงานการประชุมวิชาการ*. กรอบแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรา ก้อยชูสกุล และคณะ. (2559). *การสร้างเสริมสุขภาพเด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พิมพ์ระพี พันธุ์วิชาติกุล. (2561). *เรื่องลุ่มที่เกี่ยวกับกองทุนท่องเที่ยวปลอดภัย*. จาก <https://www.thebangkokinsight.com>
- มนตรี สังข์ทอง. (2566). *สถิติวิจัย : การวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาริสา ธรรมะ. (2545). *ความพึงพอใจของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศ สระแก้ว* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. (2550). *คู่มือครู การจัดระบบความปลอดภัยในโรงเรียน*. ส.เสริมมิตรการพิมพ์.

- มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. (2563). *คู่มือป้องกันความรุนแรงต่อเด็ก*. มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก.
- ศตวรรษ ฤวิธคำ. (2566). การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42- 43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน*. 5(2). 209-222.
- ศาควัต อนุชาจารย์. (2566). การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานคร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*. 9(3). 292-310.
- ศุภร ณะภานู. (2564). การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี. *คณาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ วารสารสหศาสตร์*. 21(1). 62-75.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) วัฒนาพานิชย์. สงป ลักษณะ.
- สิริรัตน์ สุวณิชเจริญ และปราโมช เชี่ยวชาญ. (2557). *ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ในอุตสาหกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 4) พ.ศ. 2557 เล่ม 1 (หน่วยที่ 1-7) มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมธิราช.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แนวทางจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *คู่มือแนวทาง การจัดการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในโรงเรียนและการจัดทำ แผนอพยพฉุกเฉินเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ*.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556). *คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัย สถานศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2552). *คู่มือขอปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา*. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2564). *คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา*. ออนไลน์.สืบค้นเมื่อ 17 ธันวาคม 2565.แหล่งที่มา: <http://resource>.
- สุกัญญา พรน้อย. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*. 10(3). 733-744.
- สุชีรา ไหวหวง และจันทร์ศมภ์ ภูดิออริวัฒน์. (2561). *การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุพักตร์ เลยกกลาง. (2566). การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(1), 465-
475.
- สุเมธ ไทยกลาง. (2565). การพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อสร้างความปลอดภัย
ในโรงเรียนวัดศรีวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต].
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2563). แนวทางการบริหารจัดการภัยพิบัติ: จากภาครัฐสู่ชุมชน.
วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. 8(1), 348-360.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต. (2567). ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด. สืบค้น
เมื่อ 06 มกราคม 2566 จาก <https://phuketpao.go.th/content/history>.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต. (2560). แผนยุทธศาสตร์ภูเก็ต พ.ศ. 2560-2564 จาก
[http://www.phuket.go.th/webpk/default.php/%20webpk/file_data/gastro
nomy/01.pdf](http://www.phuket.go.th/webpk/default.php/%20webpk/file_data/gastro%20nomy/01.pdf).
- อภิสิทธิ์ พรหมศิริ. (2565). แนวทางการบริหารงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ตามหลักทฤษฎีอัม
มิกัตถ ประโยชน์ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี. *วารสาร
วิจัยวิชาการ*. 5(3), 95-110.
- เอ็มอัชฌา (รัตน์ริมจง) วัฒนบูรานนท์. (2548). ความปลอดภัย. โอเดียนสโตร์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2545). การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม เอกตาแสง. (2542). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณภัย ในบรรเทาสาธารณภัย.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Bradshaw, C. P. (2022). Measuring School Climate in High Schools: a Focus on Safety,
Engagement, and the Environment. *The Journal of school health*, 84(9),
593 - 604. <https://doi.org/10.1111/josh.12186>
- Chinekesh, A. (2017). Exploring the youth experience about sense of social security
:a qualitative study. *Electronic Physician*,9(12): 6019-6020.
- Clemson University. (2017). *Lab Safety*. South Carolina.
- Clemson, A. B. (2017). *Occupational safety and health standards for chemical
laboratories*. Occupational Safety and Health Administration (OSHA).

- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins Publisher.
- Deming in Mycoted, (2004). Plan Do Check Act (PDCA) (Online). Available <http://www.mycoted.com/creativity/techniques/pdca.php>.
- Deroche, E. F., & Kaiser, J. S. (1980). Complete guide to administering school services. Parker.
- Elliont, D. C. (2019). Collaborative, Decentralized Management and Perceptions of Quality Schooling Outcome. *Dissertation Abstracts International*, 52(10), 111 - 113.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Pearson, J. K. (2019). *The relationship between participatory management and perceived effectiveness in North Carolina community colleges*. Journal of Community College Administration.
- Unicef. (2015). *Module 1 Pillar 1-Safe Learning Facilities*. JAKARTA: Ministry of Education and Culture.
- Ubalee C. (2008). "Public Participation in Disaster Administration: A Case Study of Din Daeng Community Housing Building. Bangkok". Master's thesis (Public Administration Branch). Faculty of Political Science: Thammasat University.

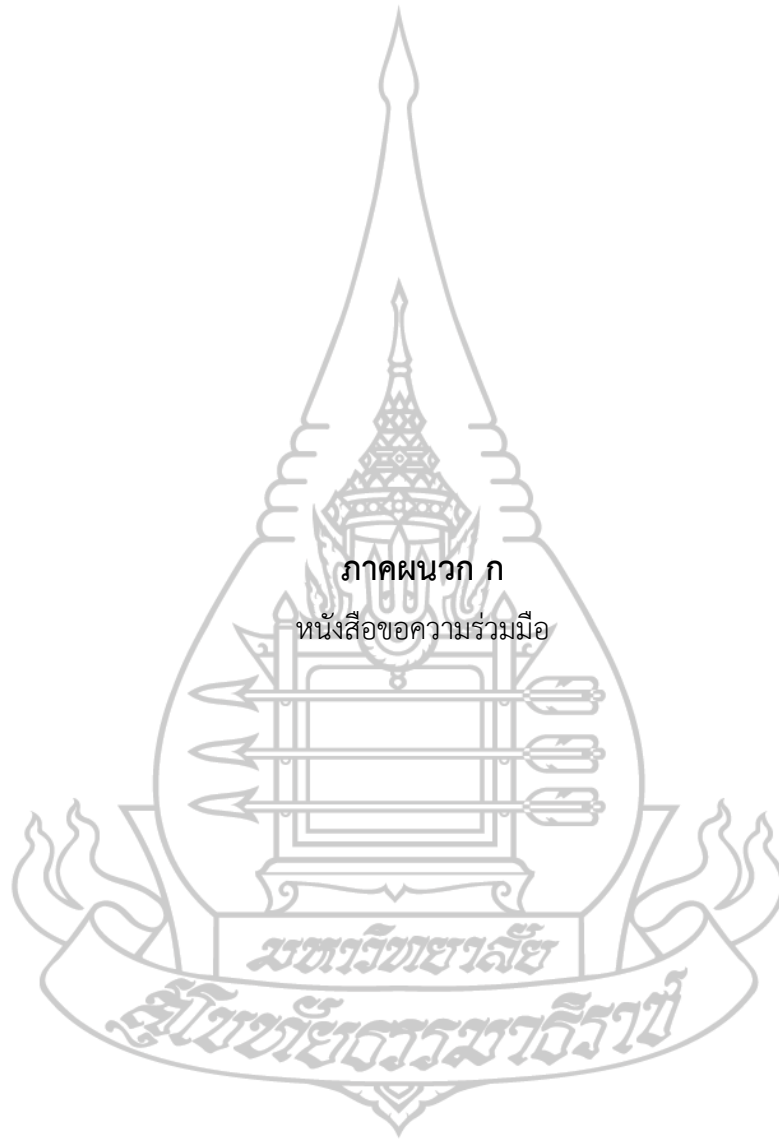

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ อว.0602.16 (บ) / 456

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒๖ มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางราตรี ศรีกรวด นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 081-326-5497

ที่ อว.0602.16 (บ) / 456

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

20 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุจิตรา ทรพรทช (ผู้อำนวยการโรงเรียนอบจ.เมืองภูเก็ท)

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางราตรี ศรีกรด นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ตามโครงการ การศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษา จะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ วิวัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 081-326-5497

ที่ อว.0602.16 (บ) / 456

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

20 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุจิตรา ทรพรทช (ผู้อำนวยการโรงเรียนอบจ.เมืองภูเก็ต)

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางราตรี ศรีกรด นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ตามโครงการ การศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษา จะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ วิวัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 081-326-5497

ที่ อว.0602.16 (บ) / 469

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขออนุญาตให้ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ด้วยนางราตรี ศรีกรรต นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการ พัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ตามโครงการการศึกษา ค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยนำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับข้าราชการครูในโรงเรียนของท่าน จำนวน 40 คน ทั้งนี้ จะมีให้เป็นกรรบกวนเวลาเรียนตามปกติ ของนักเรียน โดยผลการศึกษาค้นคว้าอิสระจะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงขออนุญาตจากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ตามวัน เวลา และ รายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 081-326-5497

ที่ อว.0602.16 (บ) / ๕๒๕

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ด้วยนางราตรี ศรีกรรต นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษ
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนา
การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากข้าราชการครูในโรงเรียน
ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้า
อิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวิวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. 0-2504-8505
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 081-326-5497

ที่ อว.0602.16 (ว) / 526

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอบางกรือ
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วยนางราตรี ศรีกรด นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนา การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากข้าราชการครูในโรงเรียน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 081-326-5497

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

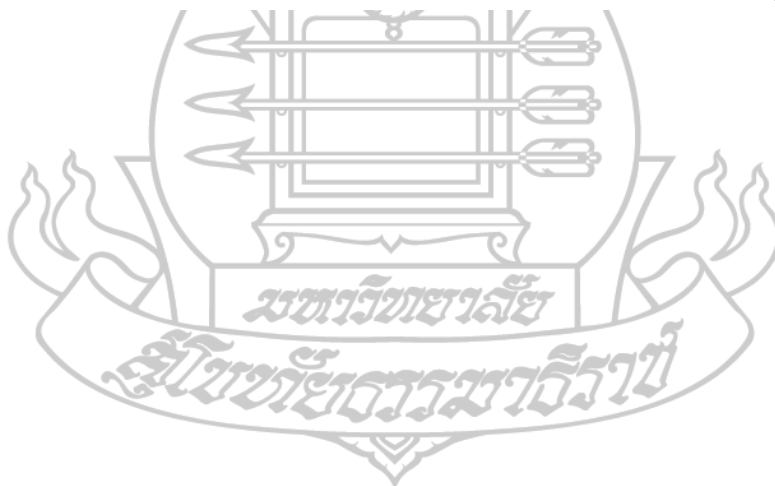
ตอนที่ 2 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกตอน ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของท่านในครั้งนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการความปลอดภัยให้แก่นักเรียนในสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ราตรี ศรีกรด

ผู้วิจัย

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่เป็นคำตอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20- 30ปี

31 - 40 ปี

41 - 50 ปี

50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ ในการทำงาน

1 – 10 ปี

10 – 20 ปี

มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่เป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1. ขนาดของสถานศึกษา ที่ท่านปฏิบัติงานอยู่

- ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนไม่เกิน 400 คน)
- ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 401-800 คน)
- ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนมากกว่า 800 คน ขึ้นไป)

2. คำชี้แจง โปรดเลือกช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ต่อไปนี้

5 หมายถึง เป็นระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เป็นระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง เป็นระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เป็นระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง เป็นระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities)						
1.	สถานศึกษามีการบำรุงรักษาดูแลอาคารเรียนและอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้					
2.	อุปกรณ์ในอาคารมีความปลอดภัยและสภาพโครงสร้างอาคารที่ถูกต้อง					
3.	สถานศึกษามีการตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อ	การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.	สถานศึกษามีการกำหนดแนวปฏิบัติหรือระเบียบในการใช้ห้องเรียน และติดสัญลักษณ์เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากอุปกรณ์ เครื่องมือ สารเคมีแสดงไว้อย่างชัดเจน มีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด					
5.	สถานศึกษาจัดทำป้ายข้อควรระวังในจุดอันตรายมีการซ่อมแซมที่ชำรุด					
6.	สถานศึกษาติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร หรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติทุกอาคาร					
7.	สถานศึกษามีการสำรวจตรวจสอบครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ โดยจัดวางในสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย					
8.	สถานศึกษามีการจัดทำข้อแนะนำและข้อควรระวังในการปฏิบัติงานและมีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด					
9.	รัฐและประตูลูกศรสถานศึกษาได้มาตรฐานความปลอดภัย ผู้รับผิดชอบหมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีการชำรุดก็รีบดำเนินการปรับปรุงซ่อมบำรุงหรือมีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ					
10.	สถานศึกษาจัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย					
11.	สนามเด็กเล่น สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาที่มีการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย					
12.	อุปกรณ์เครื่องเล่นมีน้อดยี่ดฐานและมีการตรวจสอบความแข็งแรงมั่นคง					

ข้อ	การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management)						
13.	สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์ที่อาจก่อให้เกิดอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ เช่น สายไฟฟ้า หม้อหุงต้ม เป็นต้น					
14.	สถานศึกษามีการให้ความรู้และฝึกซ้อมนักเรียนในเรื่องการดับไฟ การหนีไฟ การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ การซ้อมหนีไฟในสถานศึกษา					
15.	สถานศึกษามีการวางแผนรับสถานการณ์การเกิดอัคคีภัยไว้ล่วงหน้า					
16.	สถานศึกษามีการจัดตั้งเครื่องดับเพลิงและอุปกรณ์การดับเพลิงอย่างเพียงพอ					
17.	สถานศึกษามีการบำรุงรักษาอุปกรณ์การดับเพลิงให้พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที					
18.	สถานศึกษามีการติดตามช่างพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากกรมอุตุนิยมวิทยา					
19.	สถานศึกษามีการวางแผนป้องกันอุทกภัยล่วงหน้า และมีการจัดให้ความรู้ในการปฏิบัติการ ฝึกซ้อมตามแผนดังกล่าวแก่นักเรียน ครู และบุคลากร					
20.	สถานศึกษามีการจัดการให้ความรู้ในการปฏิบัติตน การแนะนำ การฝึกทักษะ การปฐมพยาบาลและฝึกซ้อมการหลบภัยจากแผ่นดินไหวแก่ครู นักเรียน และบุคลากร					
21.	สถานศึกษามีการวางแผนป้องกันธรณีพิบัติภัยและสึนามิสำหรับสถานศึกษา					

ข้อ	การจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education)						
22.	สถานศึกษามีการลดความเสี่ยงภัยโดยการจัดให้มีการอยู่เวรยามรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด					
23.	สถานศึกษาได้ทำการศึกษาถึงความคุ้มค่าและความปลอดภัยในชีวิตโดยส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตแก่ครู บุคลากรและนักเรียนทุกคน					
24.	สถานศึกษาได้ทำการปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลดความรุนแรงและความเสี่ยงอันตรายของพายุ					
25.	สถานศึกษามีการฝึกอบรมเชิงการป้องกันภัยให้กับครูและบุคลากรเพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา					
26.	สถานศึกษามีการสร้างแผนการจัดการวิกฤติฉุกเฉินที่เป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา					
27.	สถานศึกษามีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา					
28.	สถานศึกษาสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงและการรับรู้ การปรับตัวจากภัยพิบัติในสถานศึกษา					
29.	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมให้กับครู บุคลากรและนักเรียนได้เข้าร่วมเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทุกภาคการศึกษา					
30.	สถานศึกษามีการจัดทำเอกสารและข้อมูลที่สำคัญเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่อภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา					

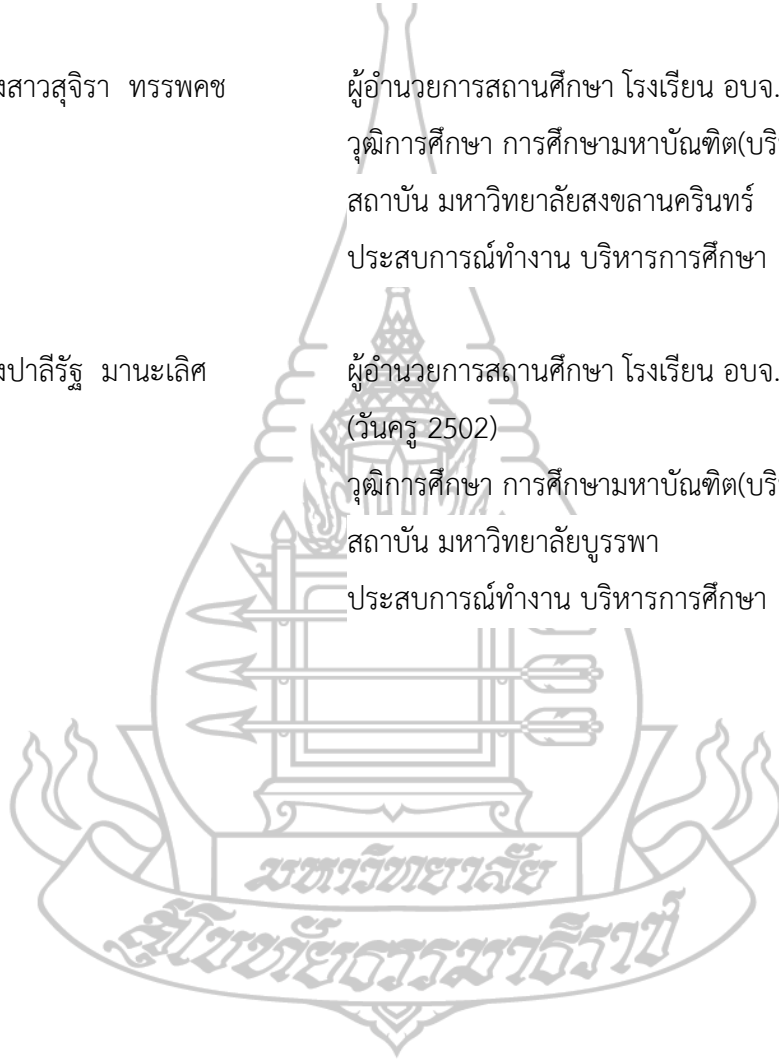
ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบราชสันตติวงศ์

1. นายอับดุลกอเดร์ โภบยาหยัง   ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 ภูมิภาคการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
 สถาบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
 ประสบการณ์ทำงาน ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา
 และวัฒนธรรมอบจ.ภูเก็ต 5 ปี
2. นางสาวสุจิตรา ทรรพคช   ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต
 ภูมิภาคการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต(บริหารการศึกษา)
 สถาบัน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 ประสบการณ์ทำงาน บริหารการศึกษา 12 ปี
3. นางปาลีรัฐ มานะเลิศ   ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียน อบจ.บ้านตลาดเหนือ
 (วันครู 2502)
 ภูมิภาคการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต(บริหารการศึกษา)
 สถาบัน มหาวิทยาลัยบูรพา
 ประสบการณ์ทำงาน บริหารการศึกษา 12 ปี

แบบประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมด้านภาษาของแบบสอบถามระดับของการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ท่านโปรดพิจารณาความสอดคล้องประเด็นคำถามกับตัวชี้วัด ตลอดจนความเหมาะสมด้านภาษาของข้อคำถาม และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษา

ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบให้ตรงกับความจริงมากที่สุด การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน และการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านแต่อย่างใด และหากท่านมีข้อสงสัยประการใด

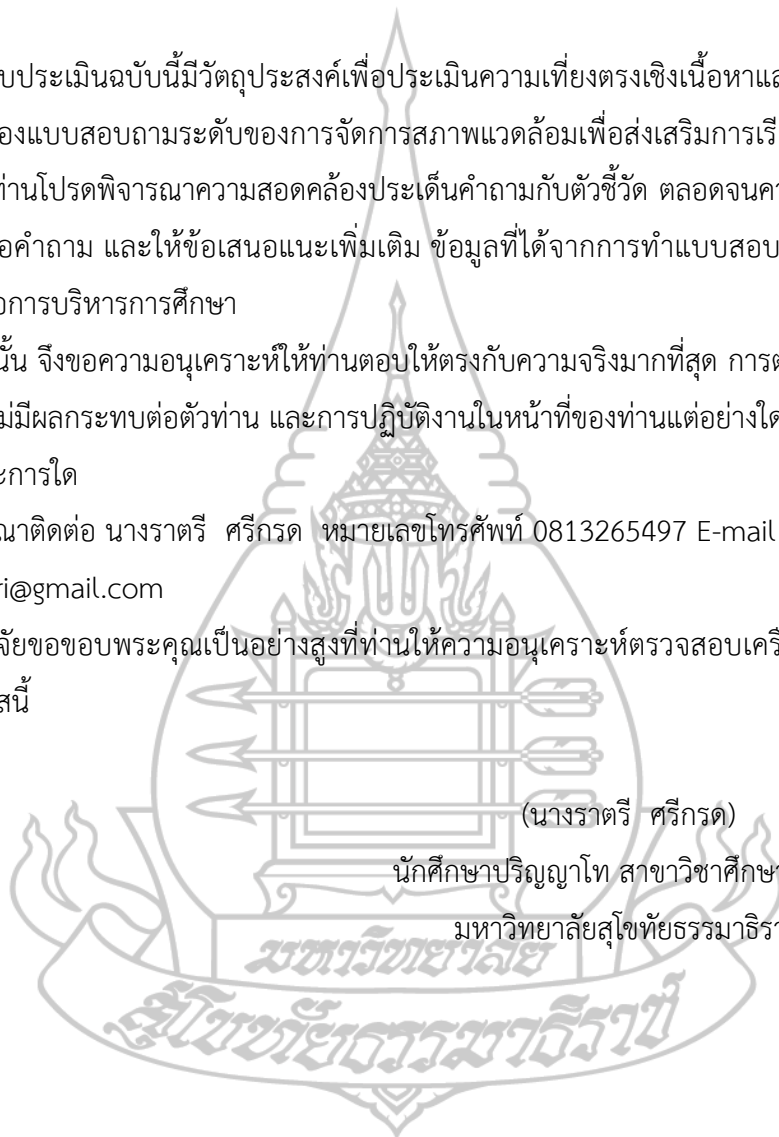
กรุณาติดต่อ นางราตรี ศรีกรด หมายเลขโทรศัพท์ 0813265497 E-mail :
 kruratreesri@gmail.com

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย
 มา ณ โอกาสนี้

(นางราตรี ศรีกรด)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

แบบประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

*****

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์ว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

+1	เมื่อท่านแน่ใจว่า มีความสอดคล้องกับประเด็นคำถาม	
0	เมื่อท่านไม่แน่ใจว่า	มีความสอดคล้องกับประเด็นคำถาม
-1	เมื่อท่านแน่ใจว่า	ไม่สอดคล้องกับประเด็นคำถาม

นิยามศัพท์และตัวแปร

แนวทางการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา หมายถึง แนวทางดำเนินงาน ของสถานศึกษา ให้กระชับสอดคล้องรัดกุมเหมาะสมกับสภาพบริบทให้ดีขึ้นชัดเจนเป็นแนวทางที่เป็นการปรับจากสภาพเดิมให้ชัดเจนเหมาะสมยิ่งขึ้นภายใต้เกณฑ์การดำเนินงานกิจกรรมสถานศึกษา ปลอดภัย มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities) 2) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management) และ 3) ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education)

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มี 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองภูเก็ต 2) โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502) 3) โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด บ้านนาบอน 4) โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด บ้านไม้เรียบ (ตันติโกวิทย์ บำรุง) และ 5) โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสาธิตร่วมพัฒนา

ขนาดสถานศึกษา หมายถึง การจำแนกขนาดของสถานศึกษาในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ตามเกณฑ์ของจำนวนนักเรียน ดังนี้ สถานศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 400 คน สถานศึกษาขนาดขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 401-800 คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 800 คน ขึ้นไป

ข้อ	ชื่อตัวแปร / กระทงคำถามการวิจัย	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกใน โรงเรียน ที่ปลอดภัย							
1	สถานศึกษามีการบำรุงรักษาดูแลอาคารเรียน และอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอให้อยู่ใน สภาพที่ใช้การได้ตลอดเวลา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	สถานศึกษามีโครงสร้างและส่วนประกอบ อาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในอาคารที่ ปลอดภัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	สถานศึกษามีการตรวจสอบโครงสร้างและ ส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ ติดตั้งในส่วนต่างๆ ของอาคารอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	สถานศึกษามีการกำหนดแนวปฏิบัติหรือ ระเบียบในการใช้ห้องเรียน และติดสัญลักษณ์ เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากอุปกรณ์ เครื่องมือ สารเคมีแสดงไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	สถานศึกษามีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด เช่นจัดทำป้ายข้อควรระวังในจุดอันตรายมี การซ่อมแซมที่ชำรุดอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	สถานศึกษาติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้า ลัดวงจร หรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้า อัตโนมัติทุกอาคาร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	สถานศึกษามีการสำรวจตรวจสอบครุภัณฑ์ อย่างสม่ำเสมอ โดยจัดวางในสถานที่ที่ เหมาะสมและปลอดภัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ชื่อตัวแปร / กระทงคำถามการวิจัย	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ที่ปลอดภัย							
8	สถานศึกษามีการจัดทำข้อแนะนำและข้อควรระวังในการปฏิบัติงานและมีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	สถานศึกษาจัดทำรั้วและประตูได้ตามมาตรฐานความปลอดภัย ผู้รับผิดชอบหมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	สถานศึกษาจัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	สถานศึกษาจัดให้มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬามีการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ อย่างปลอดภัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	สถานศึกษาจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องเล่น มีนอตยึดฐาน และมีการตรวจสอบความแข็งแรงมั่นคงตลอดเวลา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา							
13	สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ ตรวจสอบอุปกรณ์ที่อาจก่อให้เกิดอัคคีภัยอย่าง สม่ำเสมอ เช่น สายไฟฟ้า หม้อหุงต้ม เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	สถานศึกษามีการให้ความรู้และฝึกซ้อมนักเรียนในเรื่อง การดับไฟ การหนีไฟ การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ การ ซ้อมหนีไฟในสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	สถานศึกษามีการวางแผนรับสถานการณ์การเกิด อัคคีภัยไว้ล่วงหน้า	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	สถานศึกษามีการจัดตั้งเครื่องดับเพลิงและอุปกรณ์การ ดับเพลิงอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	สถานศึกษามีการบำรุงรักษาอุปกรณ์การดับเพลิงให้ พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ชื่อตัวแปร / กระทงคำถามการวิจัย	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3			
18	สถานศึกษามีการติดตามข่าวพยากรณ์อากาศและ สถานการณ์ต่างๆ จากกรมอุตุนิยมวิทยา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	สถานศึกษามีการวางแผนป้องกันอุทกภัยล่วงหน้า และมีการจัดให้ความรู้ในการปฏิบัติการฝึกซ้อม ตามแผนดังกล่าวแก่นักเรียนครูและบุคลากร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	สถานศึกษามีการจัดการให้ความรู้ในการปฏิบัติ ตน การแนะนำ การฝึกทักษะ การปฐมพยาบาล และฝึกซ้อมการหลบภัยจากแผ่นดินไหวแก่ครู นักเรียนและบุคลากร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	สถานศึกษามีการวางแผนป้องกันธรณีพิบัติภัย และสึนามิสำหรับสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับ ปรับตัวจากภัยพิบัติ							
22	สถานศึกษามีการลดความเสี่ยงภัยโดยการจัดให้มี การอยู่เวรยามรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
23	สถานศึกษาได้ทำการศึกษาถึงความคุ้มค่าและ ความปลอดภัยในชีวิตโดยส่งเสริมให้มีการประกัน ชีวิตแก่ครู บุคลากรและนักเรียนทุกคน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
24	สถานศึกษาได้ทำการปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลด ความรุนแรงและความเสี่ยงอันตรายของพายุ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
25	สถานศึกษามีการฝึกอบรมเชิงการป้องกันภัย ให้กับครูและบุคลากรเพื่อให้มีการเตรียมความ พร้อมในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	สถานศึกษามีการสร้างแผนการจัดการวิกฤติ ฉุกเฉินที่เป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ชื่อตัวแปร / กระทงคำถามการวิจัย	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3			
27	สถานศึกษามีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในสถานศึกษา	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
28	สถานศึกษาสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงและการรับรู้ การปรับตัวจากภัยพิบัติในสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมให้กับครู บุคลากรและนักเรียนได้เข้าร่วมเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทุกภาคการศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	สถานศึกษามีการจัดทำเอกสารและข้อมูลที่สำคัญเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่อภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.979	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	124.27	325.168	.723	.979
a2	124.17	324.006	.795	.978
a3	124.03	326.171	.759	.979
a4	124.10	321.886	.804	.978
a5	124.07	326.271	.765	.979
a6	124.07	325.375	.798	.978
a7	124.07	331.720	.568	.979
a8	124.07	332.685	.611	.979
a9	124.03	332.378	.664	.979
a10	124.00	331.931	.673	.979
a11	124.20	324.510	.792	.978
a12	124.17	326.075	.765	.979
a13	124.17	327.247	.723	.979
a14	124.17	323.385	.863	.978
a15	124.20	327.131	.742	.979
a16	124.10	324.783	.785	.978
a17	124.00	326.000	.804	.978
a18	124.00	326.966	.821	.978
a19	123.93	322.892	.812	.978
a20	123.87	324.602	.789	.978
a21	123.87	324.051	.856	.978
a22	123.97	325.206	.826	.978
a23	124.00	325.379	.779	.978
a24	123.97	325.413	.818	.978
a25	124.03	324.861	.806	.978
a26	124.07	322.685	.848	.978
a27	123.93	328.202	.757	.979
a28	124.00	322.414	.839	.978
a29	124.07	327.582	.764	.979
a30	124.10	321.748	.847	.978

Frequencies

Statistics

		เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	ประสบการณ์ ในการทำงาน	ขนาด สถานศึกษา
N	Valid	144	144	144	144	144
	Missing	0	0	0	0	0

Frequency Table

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	15	10.4	10.4	10.4
	หญิง	129	89.6	89.6	100.0
Total		144	100.0	100.0	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	20-30 ปี	19	13.2	13.2	13.2
	31-40 ปี	40	27.8	27.8	41.0
	41-50 ปี	79	54.9	54.9	95.8
	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	6	4.2	4.2	100.0
	Total	144	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา

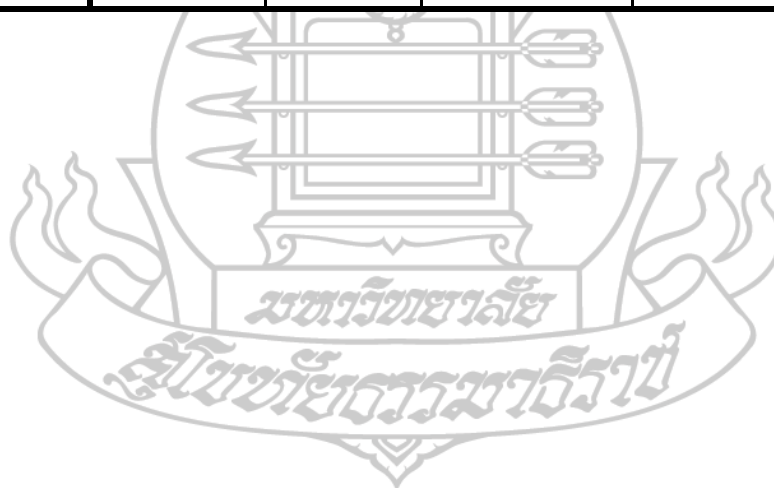
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปริญญาตรี	105	72.9	72.9	72.9
	ปริญญาโท	39	27.1	27.1	100.0
	Total	144	100.0	100.0	

ประสบการณ์ในการทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1-10 ปี	80	55.6	55.6	55.6
	11-20 ปี	46	31.9	31.9	87.5
	มากกว่า 20 ปี	18	12.5	12.5	100.0
	Total	144	100.0	100.0	

ขนาดสถานศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เล็ก	9	6.3	6.3	6.3
	กลาง	16	11.1	11.1	17.4
	ใหญ่	119	82.6	82.6	100.0
	Total	144	100.0	100.0	

Descriptives

Descriptive Statistics

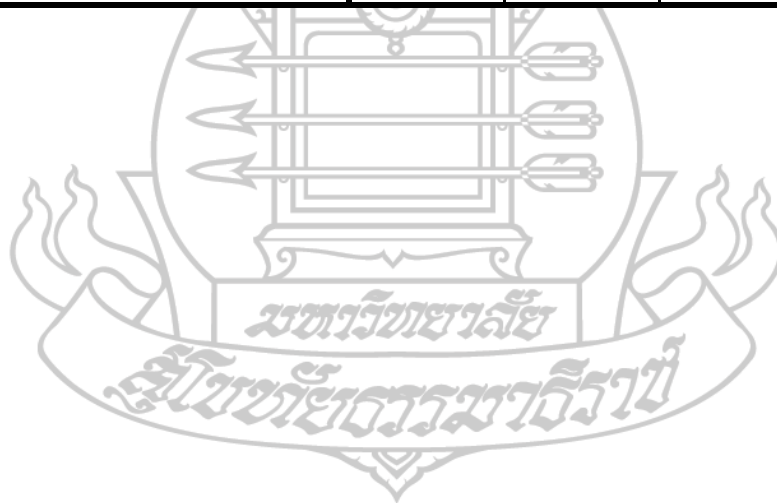
	N	Mean	Std. Deviation
A1	144	3.40	1.066
A2	144	3.62	.968
A3	144	3.39	.940
A4	144	3.65	.780
A5	144	3.51	.996
A6	144	3.78	1.087
A7	144	3.51	.939
A8	144	3.65	.839
A9	144	3.97	.831
A10	144	4.07	.944
A11	144	3.64	.833
A12	144	3.68	1.075
A13	144	3.70	.803
A14	144	3.53	1.010
A15	144	3.62	.961
A16	144	3.47	.836
A17	144	3.30	.811
A18	144	3.74	.844
A19	144	3.47	1.096
A20	144	3.31	1.100
A21	144	3.39	1.189
A22	144	4.12	.942
A23	144	3.95	.926
A24	144	3.15	1.040
A25	144	3.33	1.108
A26	144	3.37	1.016
A27	144	3.35	1.105
A28	144	3.51	.975
A29	144	3.42	1.113
A30	144	3.17	.877
ด้านอาคารสถานที่	144	3.65	.702
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ	144	3.50	.728

ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยง	144	3.49	.766
รวม	144	3.56	.684
Valid N (listwise)	144		

T-Test

Group Statistics

	เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านอาคารสถานที่	ชาย	15	3.09	.656	.169
	หญิง	129	3.72	.680	.060
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ	ชาย	15	2.88	.547	.141
	หญิง	129	3.58	.713	.063
ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยง	ชาย	15	3.18	.934	.241
	หญิง	129	3.52	.740	.065
รวม	ชาย	15	3.06	.695	.179
	หญิง	129	3.62	.661	.058

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Differ ence	Std. Error Differ ence	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
ด้านอาคารสถานที่	Equal variances assumed	.171	.679	-3.383	142	.001	-.625	.185	-1.003	-.260
	Equal variances not assumed			-3.480	17.683	.003	-.625	.180	-1.003	-.247
ด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติ	Equal variances assumed	1.442	.232	-3.646	142	.000	-.695	.191	-1.071	-.318
	Equal variances not assumed			-4.497	20.001	.000	-.695	.154	-1.017	-.372
ด้านการศึกษาด้าน การลดความเสี่ยง	Equal variances assumed	1.362	.245	-1.657	142	.100	-.344	.208	-0.755	.066
	Equal variances not assumed			-1.378	16.109	.187	-.344	.250	-0.874	.185
รวม	Equal variances assumed	.471	.494	-3.099	142	.002	-.562	.181	-0.920	-.203
	Equal variances not assumed			-2.978	17.080	.008	-.562	.189	-0.960	-.164

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านอาคารสถานที่	20-30 ปี	19	3.52	.689	.158	3.19	3.85	2	4
	31-40 ปี	40	3.62	.841	.133	3.35	3.89	2	5
	41-50 ปี	79	3.66	.627	.071	3.52	3.80	2	5
	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	6	4.29	.411	.168	3.86	4.72	4	5
	Total	144	3.65	.702	.058	3.54	3.77	2	5
ด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติ	20-30 ปี	19	3.55	.395	.091	3.36	3.74	3	4
	31-40 ปี	40	3.42	.737	.117	3.19	3.66	2	5
	41-50 ปี	79	3.48	.775	.087	3.30	3.65	2	5
	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	6	4.28	.426	.174	3.83	4.72	4	5
	Total	144	3.50	.728	.061	3.38	3.62	2	5
ด้านการศึกษา ด้านความปลอดภัย	20-30 ปี	19	3.71	.492	.113	3.48	3.95	3	4
	31-40 ปี	40	3.38	.806	.127	3.13	3.64	2	4
	41-50 ปี	79	3.42	.771	.087	3.25	3.59	1	5
	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	6	4.33	.609	.248	3.69	4.97	4	5
	Total	144	3.49	.766	.064	3.36	3.61	1	5
รวม	20-30 ปี	19	3.59	.503	.115	3.35	3.83	3	4
	31-40 ปี	40	3.49	.753	.119	3.25	3.73	2	4
	41-50 ปี	79	3.53	.675	.076	3.38	3.68	2	5
	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	6	4.30	.475	.194	3.80	4.80	4	5
	Total	144	3.56	.684	.057	3.45	3.67	2	5

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านอาคารสถานที่	Between Groups	2.821	3	.940	1.948	.125
	Within Groups	67.595	140	.483		
	Total	70.416	143			
ด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติ	Between Groups	3.964	3	1.321	2.577	.056
	Within Groups	71.787	140	.513		
	Total	75.751	143			
ด้านการศึกษาด้าน การลดความเสี่ยง	Between Groups	6.066	3	2.022	3.636	.014
	Within Groups	77.857	140	.556		
	Total	83.923	143			
รวม	Between Groups	3.568	3	1.189	2.628	.053
	Within Groups	63.367	140	.453		
	Total	66.936	143			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ด้านอาคาร สถานที่	20-30 ปี	31-40 ปี	-.097	.194	.618	-.48	.29
		41-50 ปี	-.134	.178	.451	-.49	.22
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.770*	.325	.019	-1.41	-.13
	31-40 ปี	20-30 ปี	.097	.194	.618	-.29	.48
		41-50 ปี	-.037	.135	.782	-.30	.23
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.673*	.304	.029	-1.27	-.07
	41-50 ปี	20-30 ปี	.134	.178	.451	-.22	.49
		31-40 ปี	.037	.135	.782	-.23	.30
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.636*	.294	.032	-1.22	-.05
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	20-30 ปี	.770*	.325	.019	.13	1.41
		31-40 ปี	.673*	.304	.029	.07	1.27
		41-50 ปี	.636*	.294	.032	.05	1.22

ด้านการบริหาร จัดการภัยพิบัติ	20-30 ปี	31-40 ปี	.127	.200	.524	-.27	.52
		41-50 ปี	.074	.183	.685	-.29	.44
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.728*	.335	.032	-1.39	-.07
	31-40 ปี	20-30 ปี	-.127	.200	.524	-.52	.27
		41-50 ปี	-.053	.139	.703	-.33	.22
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.856*	.313	.007	-1.48	-.24
	41-50 ปี	20-30 ปี	-.074	.183	.685	-.44	.29
		31-40 ปี	.053	.139	.703	-.22	.33
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.802*	.303	.009	-1.40	-.20
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	20-30 ปี	.728*	.335	.032	.07	1.39
		31-40 ปี	.856*	.313	.007	.24	1.48
		41-50 ปี	.802*	.303	.009	.20	1.40
ด้านการศึกษา ด้านการลดความ เสี่ยง	20-30 ปี	31-40 ปี	.330	.208	.114	-.08	.74
		41-50 ปี	.294	.191	.125	-.08	.67
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.620	.349	.078	-1.31	.07
	31-40 ปี	20-30 ปี	-.330	.208	.114	-.74	.08
		41-50 ปี	-.036	.145	.805	-.32	.25
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.950*	.326	.004	-1.60	-.30
	41-50 ปี	20-30 ปี	-.294	.191	.125	-.67	.08
		31-40 ปี	.036	.145	.805	-.25	.32
		มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	-.914*	.316	.004	-1.54	-.29
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	20-30 ปี	.620	.349	.078	-.07	1.31
		31-40 ปี	.950*	.326	.004	.30	1.60
		41-50 ปี	.914*	.316	.004	.29	1.54

รวม	20-30 ปี	31-40 ปี	.099	.187	.600	-.27	.47
		41-50 ปี	.057	.172	.741	-.28	.40
		มากกว่า 50 ปี	-.712*	.315	.025	-1.34	-.09
		ขึ้นไป					
31-40 ปี	20-30 ปี		-.099	.187	.600	-.47	.27
		41-50 ปี	-.042	.131	.750	-.30	.22
		มากกว่า 50 ปี	-.811*	.295	.007	-1.39	-.23
		ขึ้นไป					
41-50 ปี	20-30 ปี		-.057	.172	.741	-.40	.28
		31-40 ปี	.042	.131	.750	-.22	.30
		มากกว่า 50 ปี	-.769*	.285	.008	-1.33	-.21
		ขึ้นไป					
มากกว่า 50 ปี	20-30 ปี		.712*	.315	.025	.09	1.34
	ขึ้นไป	31-40 ปี	.811*	.295	.007	.23	1.39
		41-50 ปี	.769*	.285	.008	.21	1.33

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

T-Test

Group Statistics

	ระดับการศึกษา	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านอาคารสถานที่	ปริญญาตรี	105	3.56	.732	.071
	ปริญญาโท	39	3.92	.536	.086
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ	ปริญญาตรี	105	3.39	.686	.067
	ปริญญาโท	39	3.81	.756	.121
ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยง	ปริญญาตรี	105	3.39	.801	.078
	ปริญญาโท	39	3.73	.606	.097
รวม	ปริญญาตรี	105	3.46	.697	.068
	ปริญญาโท	39	3.83	.572	.092

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
ด้านอาคารสถานที่	Equal variances assumed	2.383	.125	2.821	142	.005	-.362	.129	-.616	-.108
	Equal variances not assumed			3.245	92.640	.002	-.362	.112	-.584	-.141
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ	Equal variances assumed	1.034	.311	3.194	142	.002	-.423	.132	-.684	-.161
	Equal variances not assumed			3.054	62.640	.003	-.423	.138	-.699	-.146
ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยง	Equal variances assumed	2.978	.087	2.388	142	.018	-.337	.141	-.617	-.058
	Equal variances not assumed			2.709	89.590	.008	-.337	.125	-.585	-.090

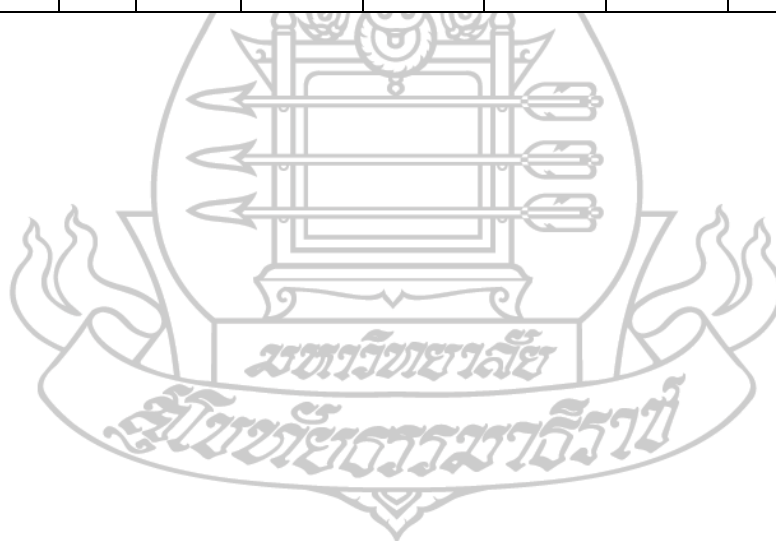
รวม	Equal variances assumed	.839	.361	2.987	142	.003	-.373	.125	-.620	-.126
	Equal variances not assumed			3.268	82.262	.002	-.373	.114	-.600	-.146

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านอาคารสถานที่	1-10 ปี	80	3.80	.752	.084	3.63	3.97	2	5
	11-20 ปี	46	3.51	.668	.099	3.32	3.71	2	5
	มากกว่า 20 ปี	18	3.36	.297	.070	3.21	3.51	3	4
	Total	144	3.65	.702	.058	3.54	3.77	2	5
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ	1-10 ปี	80	3.62	.664	.074	3.47	3.77	2	5
	11-20 ปี	46	3.42	.894	.132	3.15	3.68	2	5
	มากกว่า 20 ปี	18	3.22	.348	.082	3.04	3.39	3	4
	Total	144	3.50	.728	.061	3.38	3.62	2	5

ด้านการศึกษา ด้านการลดความ เสี่ยง	1-10 ปี	80	3.58	.688	.077	3.43	3.73	2	5
	11- 20 ปี	46	3.39	.980	.144	3.10	3.68	1	5
	มากกว่า 20 ปี	18	3.30	.307	.072	3.15	3.46	3	4
	Total	144	3.49	.766	.064	3.36	3.61	1	5
รวม	1-10 ปี	80	3.68	.647	.072	3.54	3.82	2	5
	11- 20 ปี	46	3.45	.810	.119	3.21	3.69	2	5
	มากกว่า 20 ปี	18	3.30	.289	.068	3.16	3.44	3	4
	Total	144	3.56	.684	.057	3.45	3.67	2	5

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านอาคารสถานที่	Between Groups	4.169	2	2.085	4.437	.014
	Within Groups	66.247	141	.470		
	Total	70.416	143			
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ	Between Groups	2.919	2	1.460	2.826	.063
	Within Groups	72.832	141	.517		
	Total	75.751	143			
ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยง	Between Groups	1.713	2	.857	1.469	.234
	Within Groups	82.210	141	.583		
	Total	83.923	143			
รวม	Between Groups	2.948	2	1.474	3.248	.042
	Within Groups	63.988	141	.454		
	Total	66.936	143			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) ประสบการณ์ในการทำงาน	(J) ประสบการณ์ในการทำงาน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Significance	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ด้านอาคารสถานที่	1-10 ปี	11-20 ปี	.287*	.127	.025	.04	.54
		มากกว่า 20 ปี	.440*	.179	.015	.09	.79
	11-20 ปี	1-10 ปี	-.287*	.127	.025	-.54	-.04
		มากกว่า 20 ปี	.153	.191	.422	-.22	.53
	มากกว่า 20 ปี	1-10 ปี	-.440*	.179	.015	-.79	-.09
	11-20 ปี	-.153	.191	.422	-.53	.22	
ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ	1-10 ปี	11-20 ปี	.204	.133	.127	-.06	.47
		มากกว่า 20 ปี	.403*	.187	.033	.03	.77
	11-20 ปี	1-10 ปี	-.204	.133	.127	-.47	.06
		มากกว่า 20 ปี	.199	.200	.320	-.20	.59
	มากกว่า 20 ปี	1-10 ปี	-.403*	.187	.033	-.77	-.03
	11-20 ปี	-.199	.200	.320	-.59	.20	
ด้านการศึกษา ด้านการลด ความเสี่ยง	1-10 ปี	11-20 ปี	.187	.141	.188	-.09	.47
		มากกว่า 20 ปี	.278	.199	.165	-.12	.67
	11-20 ปี	1-10 ปี	-.187	.141	.188	-.47	.09
		มากกว่า 20 ปี	.091	.212	.668	-.33	.51
	มากกว่า 20 ปี	1-10 ปี	-.278	.199	.165	-.67	.12
	11-20 ปี	-.091	.212	.668	-.51	.33	
รวม	1-10 ปี	11-20 ปี	.232	.125	.065	-.01	.48
		มากกว่า 20 ปี	.380*	.176	.032	.03	.73
	11-20 ปี	1-10 ปี	-.232	.125	.065	-.48	.01
		มากกว่า 20 ปี	.149	.187	.429	-.22	.52
	มากกว่า 20 ปี	1-10 ปี	-.380*	.176	.032	-.73	-.03
	11-20 ปี	-.149	.187	.429	-.52	.22	

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านอาคาร สถานที่	เล็ก	9	3.70	.992	.331	2.94	4.47	2	5
	กลาง	16	3.21	.721	.180	2.82	3.59	2	5
	ใหญ่	119	3.71	.658	.060	3.59	3.83	2	5
	Total	144	3.65	.702	.058	3.54	3.77	2	5
ด้านการ บริหารจัดการ ภัยพิบัติ	เล็ก	9	3.81	.992	.331	3.05	4.58	2	5
	กลาง	16	3.20	.692	.173	2.83	3.57	2	5
	ใหญ่	119	3.52	.703	.064	3.39	3.65	2	5
	Total	144	3.50	.728	.061	3.38	3.62	2	5
ด้าน การศึกษา ด้านการลด ความเสี่ยง	เล็ก	9	3.56	.961	.320	2.82	4.29	2	5
	กลาง	16	3.28	.749	.187	2.89	3.68	2	5
	ใหญ่	119	3.51	.756	.069	3.37	3.65	1	5
	Total	144	3.49	.766	.064	3.36	3.61	1	5
รวม	เล็ก	9	3.69	.968	.323	2.95	4.44	2	5
	กลาง	16	3.23	.688	.172	2.86	3.60	2	5
	ใหญ่	119	3.59	.653	.060	3.47	3.71	2	5
	Total	144	3.56	.684	.057	3.45	3.67	2	5

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านอาคารสถานที่	Between Groups	3.584	2	1.792	3.780	.025
	Within Groups	66.832	141	.474		
	Total	70.416	143			
ด้านการบริหารจัดการ ภัยพิบัติ	Between Groups	2.369	2	1.185	2.276	.106
	Within Groups	73.382	141	.520		
	Total	75.751	143			
ด้านการศึกษาด้านการ ลดความเสี่ยง	Between Groups	.749	2	.375	.635	.532
	Within Groups	83.174	141	.590		
	Total	83.923	143			
รวม	Between Groups	2.039	2	1.019	2.215	.113
	Within Groups	64.897	141	.460		
	Total	66.936	143			

Post Hoc Tests

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางราตรี ศรีกรรต
วัน เดือน ปี เกิด	30 มกราคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
ที่อยู่ปัจจุบัน	44/9 หมู่ที่ 2 ตำบลราไวย์ อ.เมือง จ.ภูเก็ต
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (ภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยบูรพา 2536
ประวัติการทำงาน	ครูโรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

